

تشخیص صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال با استفاده از جدول داده‌ها - ستانده‌ها

* نویسنده: علی اصغر اسفندیاری

چکیده

مشکل رشد بی‌کاری در کشورهای توسعه نیافرته و در حال توسعه از جمله کشور ما ایران، ضرورت تشخیص و اندازه‌گیری بی‌کاری در این اقتصادها و اندیشه نمودن سیاست‌هایی برای توسعه صنایع دارای پتانسیل اشتغال بیشتر را آشکار ساخته است. برای حصول این امر، در این مقاله از الگوی داده‌ها - ستانده‌های ۱۳۷۰ استفاده، و پتانسیل اشتغال صنایع مختلف را از طرق متفاوتی که تابه حال اندیشمندانی چون راس موسن و هزاری به کار گرفته‌اند و نیز دو روش اصلاحی دیاموند، محاسبه نموده‌ایم. نتایج نشان می‌دهد گرچه انتظار می‌رود در کشورهای در حال توسعه اشتغال در بخش صنعت به سرعت افزایش پیدا کند، وجود اختلال گسترده در قیمت عوامل تولید غالباً ظرفیت جذب اشتغال در بخش صنعت را به میزان قابل توجهی محدود می‌سازد. که از جمله این اختلال‌ها می‌توان به نرخ‌های مزد در صنایع جدید کارخانه‌ای اشاره کرد که معمولاً بالاتر از هزینه اجتماعی کار

تشخیص صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال با ...

است. در حالی که کالاهای سرمایه‌ای به قیمت کمتری ارزش‌گذاری می‌شوند. این تحقیق نشان می‌دهد صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال تا حد زیادی با صنایع کلیدی از دید ستاندها (تولید) متفاوت است و در محدوده صنعت قرار ندارد. همچنین کشاورزی در سه الگو از جهار الگوی به کار رفته در رتبه اول صنایع کلیدی است و در بقیه موارد صنایع کلیدی به بخش‌های خدماتی و نزدیک به آن تمایل داردند. در واقع برای دستیابی به سطح بالایی از اشتغال لازم است از درصدی از رشد حاشیه‌ای تولید به نفع اشتغال بیشتر صرف نظر کرد و این امر برای کشوری مثل هند به وضوح آزمایش شده است. در ضمن وجود صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال در بین بخش‌های خدماتی نشان می‌دهد که ساختار اقتصاد ایران چون هنوز به سطح بلوغ صنعتی و دوره غیرصنعتی شدن (نظریه فیشر - کلارک) نرسیده است، نباید بخش اعظمی از اشتغال در بخش‌های خدماتی ناشی از کشش درآمدی مثبت بخش صنعت برای این بخش‌ها باشد و در واقع تحقیقات جامعی در مورد بخش‌های غیررسمی و خدمات غیررسمی اقتصاد از لحاظ ساختاری انجام شود. کشش درآمدی بخش صنعت برای تقاضای این گونه بخش‌های غیررسمی یا بخش‌های مبهم اقتصادی^۱ منفی است.^۲ ضعیف‌ترین عملکرد در پتانسیل اشتغال مربوط به بخش نفت خام و گاز طبیعی است که معاوضت بسیار انگشتی در ایجاد اشتغال داشته و دارد.

فاصله ظرفیت‌های بالقوه و بالعمل اشتغال در بخش‌های ۸ تا ۱۵ قابل ملاحظه است. ضمن این که بخش‌های ۹ تا ۱۱ جایگاه خود را در بین صنایع کلیدی (در چهار روش مورد بحث) حفظ کرده‌اند.

۱. مقدمه

مسئله اشتغال از جمله مباحث حاد جامعه کنونی ایران است. ایجاد سالانه ۷۶۰ هزار شغل طبق برنامه سوم، با توجه به حجم عظیم سرمایه‌گذاری لازم و تردید در مورد وجود زیرساخت‌های مناسب این حجم از سرمایه‌گذاری و نهایتاً امکان جذب آن با در نظر گرفتن ظرفیت اقتصادی

کشور، ایجاد می‌کند تصمیم‌گیری‌ها و سیاست‌گذاری‌های لازم با دقت و امعان نظر بیشتری انجام گیرد. از جمله ابزارهایی که معارضت قابل ملاحظه‌ای به این سیاست‌گذاری‌ها می‌نماید، اولویت بخشیدن به صنایعی است که بیشترین پتانسیل اشتغال را دارند. منظور از پتانسیل اشتغال ایجاد اشتغال مستقیم و غیرمستقیم است. بهترین و مناسب‌ترین راه شناخت پتانسیل اشتغال صنایع برخورداری از جدول داده‌ها – ستاندهای اقتصاد است. این جدول کمک می‌کند تا اشتغال مستقیم و غیرمستقیم هر صنعت یا بخش اقتصادی را مشخص کنیم و به عبارتی، صنایع کلیدی در این زمینه را، از طریق روش‌های کمی شناسایی و در سیاست‌گذاری‌ها به کار بندیم. در شروع تحقیق تصور می‌شد که آمار اشتغال مستقیم هر بخش طبق جدول ۷۸ بخشی سال ۱۳۷۰ در مرکز آمار ایران وجود داشته باشد. متأسفانه با مراجعات مکرر مشخص شد آمارگیری جاری جمعیت و اشتغال^۱ مرکز آمار ایران براساس تجدیدنظر دوم کدبندی isic سازمان ملل صورت گرفته است و با بخش‌های جدول داده‌ها – ستاندها هم خوانی ندارد. بنابراین، نخست جدول (۳۰×۳۰) همفرونت شده یا تجمیع شده‌ای از جدول ۷۸ بخشی استخراج گردید تا با آمار اشتغال بخش‌ها مطابقت داشته باشد. گرچه تحلیل داده‌ها – ستاندها متکی به بررسی تعزیسه و تحلیل حجم انبوهی از اطلاعات مأخوذه از جدول‌هایی با سطراها و ستون‌های فراوانی است، چون کاملاً به صورت آماری تهیه شده، بدون هیچ گونه برآوردهای برای تهیه آمارهای^۲ آن، از دقت عمل بیشتری برخوردار است. این اعتماد و اطمینان به ویژه زمانی که در اولویت‌بندی به کار گرفته می‌شود، محسوس‌تر است. از اطلاعات آمارگیری جمعیت و اشتغال در جدول ۷ ضریب اشتغال هر بخش محاسبه شده است. این ضریب نسبتی از اشتغال هر بخش روشناسی از آن استفاده خواهد شد. طبق ارقام محاسباتی در جدول مزبور بخش‌های خدماتی و ساختمنی مسکونی و غیرمسکونی و کشاورزی بالاترین ضریب اشتغال را دارند. با استفاده از سطر جبران

۱. جدول ۱۳۷۰ با استفاده از روش RAS از جدول ۱۳۶۵ با برآوردهای کمی روزآمدسازی شده است.
 ۲. آمارگیری جاری جمعیت ۱۳۷۰، مرکز آمار ایران، ص ۱۵۸، شاغلان بر حسب سن جنس و گروه‌های اصلی فعالیت (کدبندی isic).

خدمات کارکنان در جدول داده‌ها – ستانده‌ها جدول هم‌فزوئی شده و تعداد شاغلان هر بخش نرخ مزد محاسبه گردیده تا آن در الگوی هزاری که الگویی موزون شده است استفاده شود. اجزای تقاضای نهایی، تجهیز و تحلیل و تأثیرات آن در اشتغال و پتانسیل ایجاد شده بررسی خواهد شد تا در سیاست‌گذاری‌های اشتغال، حساسیت‌های هر یک مشخص گردد.

۲. ادبیات موضوع

الف) شاخص‌های فراز و نشیب و صنایع کلیدی

برخی از کاربردهای متعارف جدول داده‌ها – ستانده‌ها را لتوتیف (۱۹۸۶) در یکی از مقالات خود چنین برشمرده است: پیش‌بینی تقاضا، تولید، اشتغال و سرمایه‌گذاری به تفکیک بخش‌ها برای یک کشور یا یک منطقه اقتصادی کوچکتر، بررسی و دگرگونی فنون و آثار آن بر بهره‌وری، اثر تغییر دستمزد یا سود یا مالیات بر قیمت‌ها و روابط اقتصادی بین کشورها. بدیهی است برای تشریح ادبیات صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال لازم است اشاره‌ای به ادبیات صنایع کلیدی از دیدگاه ستانده‌ها یا تولید داشته باشیم زیرا این دو مقوله مکمل یکدیگرند و استخراج صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال یا برنامه‌ریزی اشتغال و سنجه پتانسیل اشتغال هر بخش به نوعی به ماتریس معکوس لتوتیف و پیوندهای فراز و نشیب^۱ مربوط می‌شود. این پیوندها ظرفیت بالقوه بخش‌ها در تحرک بخشیدن به دیگر بخش‌های اقتصاد هستند و این موضوع درباره مسئله اشتغال نیز مصدق دارد. فعالیت‌هایی (صنایعی) که دارای بالاترین پیوندهای فراز و نشیب باشند، بخش‌های کلیدی تلقی می‌گردند. زیرا با تمرکز منابع تولیدی (کار یا سرمایه) در آنها، امکان ایجاد انگیزه بیشتری، برای رشد سریعتر تولید درآمد یا اشتغال در قیاس با دیگر شق‌های تخصیص منابع فراهم می‌گردد. براساس جهت پیوندهای فراز و نشیب می‌توان جهت تغییرات فنی را پیش‌بینی نمود و همچنین پراکندگی آنها را در پهنه اقتصاد شناسایی کرد.^۲ از لحاظ

1. Backward and Forward Linkages (BL.FL.)

2. علی اصغر اسفندیاری، «تشخیص صنایع کلیدی بر مبنای شاخص پیوندهای فراز و نشیب در اقتصاد ایران»، مجله برنامه و بودجه، شماره ۲۵ و ۲۶، ۱۳۷۷.

تفسیری، پیوندهای فراز و نشیب متقارن نیستند. در برنامه‌ریزی سرمایه‌گذاری برای یک صنعت کلیدی احتمال دارد که اطمینان خاطر به این که صنعتی، از داده‌های تولید شده داخلی استفاده می‌کند ساده‌تر باشد تا ایجاد آمادگی در دیگر صنایع برای خرید محصولات آن صنعت، اما این نکته در مورد اشتغال، زیاد مصدق ندارد چون سیالیت کار کمتر از سیالیت سرمایه یا دیگر نهاده‌ها خواهد بود. از آن جا که پیوندهای فراز و نشیب، ساز و کار انتقال تعییرات ساختاری تولید را به عهده دارند به نظر می‌رسد که خصلت ایستای روش‌شناسی داده‌ها - ستاندها سبب سست نمودن ارزش شاخص‌های اثرهای مزبور در برقراری اولویت‌های سرمایه‌گذاری براساس اشتغال باشد. بنابراین، صنایع کلیدی در کوتاه‌مدت یا میان‌مدت، برای سیاست‌گذاری اشتغال و سازگاری الگوهای برنامه‌ریزی، مناسبتر هستند.

از نظر لانوماس (۱۹۷۶) بخش‌های راهبردی (کلیدی) - بخش‌هایی با پیوندهای فراز و نشیب قوی در اقتصاد که رابطه متقابل با دیگر بخش‌ها دارند - می‌توانند محركی برای توسعه اقتصادی باشند. برنامه سرمایه‌گذاری مستقل، ممکن است محرك سرمایه‌گذاری بیشتر از طریق فشار تقاضای اضافی شود که این پیوند «فراز» نام دارد. تولید صنایع ایجاد شده نیز احتمال دارد داده‌های صنعت مستقل دیگری شوند، یک سرمایه‌گذاری مستقل نیز ممکن است با فراهم‌نمودن عرضه اضافی از محصولاتش، باعث سرمایه‌گذاری بیشتری شود که این اثر «نشیب» نام دارد. به دیگر سخن، یک بخش ممکن است به علت ایجاد انگیزه تحرک برای دیگر بخش‌های اقتصادی، در برآورده نمودن ضروریات واسطه‌ای (پیوند فراز)، عامل رشد گردد یا چون تحرکی در تولید داخلی ایجاد می‌کند، ممکن است سبب کاربرد تولید خود به عنوان یک داده در فعالیت جدید شود (پیوند نشیب). اصطلاحاً مجموع دو پیوند را «پیوندهای کل» می‌نامند. راس موسن (۱۹۵۶) شاخص‌ترین وجه صنعت کلیدی را، قدرت به کارگیری مقادیر وسیع تولید در بخش‌ها، در جریان افزایش تقاضا برای محصولاتش می‌داند، ضمن این که همزمان باید محصولاتش در حدی بسط یابد که تقاضای نهایی دیگر بخش‌ها را نیز برآورده سازد.

تشخیص صنایع کلیدی از دیدگاه استغال با ...

راس موسن دو شاخص، قدرت انتشار Z_i و حساسیت انتشار A_{ij} ^۱ را با استفاده از ماتریس معکوس لئونتیف تعریف نمود. بدین نحو که قدرت انتشار عبارت است از حاصل ضرب تعداد بخش‌ها در جمع ستونی ماتریس معکوس لئونتیف بخش مورد نظر، تقسیم بر جمع کل سط्रی و ستونی ماتریس معکوس لئونتیف. و این ضریب، اندازه آثار افزایش ستانده یک بخش را نسبت به ستانده تمام بخش‌ها نشان می‌دهد. در واقع وقتی $A_{ij} > Z_i$ باشد، بخش مورد بررسی از خلال نیازش به داده‌های واسطه‌ای انگیزه‌هایی بیشتر از میانگین برای اقتصاد ایجاد می‌کند. A_{ij} یا حساسیت انتشار عبارت است از حاصل ضرب تعداد بخش‌های اقتصاد در جمع سط्रی ماتریس معکوس لئونتیف هر بخش، تقسیم بر جمع کل ماتریس لئونتیف. اگر $A_{ij} < Z_i$ باشد، بخش مورد نظر در درونی کردن فرآیند تولید و یکارچگی اقتصاد، نقش کلیدی داشته، فعالیت‌های زیاد و آثار ثانویه گسترده‌ای ایجاد می‌کند. دو اندیشمند فوق از Z_i و A_{ij} برای اندازه‌گیری پیوندهای فراز نشیب در نظام اقتصادی استفاده نمودند. راس موسن دریافت که یک بخش ممکن است دارای مقادیر نسبتاً بالایی از (Z_i و A_{ij}) باشد و در نظام اقتصادی، تنها با نسبت کوچکی از دیگر صنایع در ارتباط باشد. به همین دلیل، ضریب انحراف معیار متوسط هر بخش را برای پیوند فراز و نشیب که به ترتیب با V_j و V_i نشان داده می‌شود، معرفی نمود.^۲

$$V_j = \frac{6i}{j}, V_i = \frac{6i}{i}$$

**پژوهشکاه علم انسانی و مطالعات فرهنگی
ستاد جامع علوم انسانی**

A_j و A_{ij} حاصل جمع عناصر ستونی و سط्रی ماتریس معکوس لئونتیف و A_{ij} عنصری از آن است. در واقع V_j دامنه بسط یکنواخت صنعت ز روی نظام صنایع را نشان می‌دهد. و V_i قلمروی است که در حیطه آن، نظام صنایع به طور یکنواخت روی صنعت کشیده می‌شود. پس صنایع کلیدی را صنایعی می‌دانند که دارای Z_i و A_{ij} بزرگتر از واحد باشد و V_j و V_i کوچکتری

۱. Power of Dispersion and Sensitivity of Dispersion

۲. انحراف معیار مذبور وقتی عنصر ماتریس معکوس لئونتیف A_{ij} باشد با فرمول ذیل نشان داده می‌شود (با n بخش).

$$S_j = \sqrt{\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (A_{ij} - \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n A_{ij})^2}$$

داشته باشند، که این امر برای صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال نیز، همانطور که در قسمت روش‌شناسی آورده شده، در شرایط خاصی صادق است.

(ب) شاخص‌های موزون

در روش‌های مورد بحث فوق فرض می‌شود که تمام صنایع، اهمیت و وزن یکسانی در نظام اقتصادی دارند. روش است که صنایع مختلف دارای درجات اهمیت گوناگونی در نظام پیوند بین صنایع در جدول داده‌ها ... ستانده‌ها هستند (یوتوبولوس و نوجنت، ۱۹۷۶). معیارهای متعددی برای موزون نمودن صنایع بر حسب اهمیت نسبی هر صنعت پیشنهاد شده است. هزاری (۱۹۷۰) اعتقاد دارد که تشخیص بخش‌های کلیدی، باید با آنچه وی آن را تابع ارجحیت سیاست‌گذاران نامیده، مرتبط گردد. وی مدعی شد، این تابع باید در سطح ملی با تقاضای نهایی بخش‌ها به نحوی تطبیق یابد که بتوان براساس آن، شاخص‌های جدیدی استنتاج نمود. او این شاخص را Wi نامید که نسبتی از تقاضای بخش ز به کل تقاضای نهایی تمام بخش‌هاست. وی از Wi شاخصی موزون از بیوندهای فراز و نشیب ساخت. یوتوبولوس و نوجنت، طرح موزون نمودن ساده‌ای را در نظر گرفتند تا شاخص‌های پیوند فراز و نشیب به نسبت تقاضای نهایی ایجاد شده بخش ز یا ز وزن داده شوند.

اما چون بیشتر کشورها و مناطق، برنامه‌هایی با هدف‌های چندگانه مهیا می‌سازند، طرح وزن‌گذاری نیاز به مراتب پیچیده‌تری دارد و طرحی که تنها مبنی بر کمک نسبی هر بخش به تقاضای نهایی کل باشد، جوابگو نیست. اولاً در اساس هیچ نگاشت^۱ ساده‌ای از بردار تقاضای نهایی به تابع ارجحیت سیاست‌گذاران وجود ندارد. ثانیاً تقاضای نهایی یک مجموعه همگنی نیست که تأثیرش را بر اقتصاد، بتوان به عنوان نقش ساده‌ای از اهمیت نسبی فروش‌های بخشی به تقاضای نهایی، اندازه‌گیری کرد. ثالثاً اجزای تقاضای نهایی از افلاام متفاوت تشکیل شده است و ارتباط یک صنعت با اجزای تقاضای نهایی یکسان نیست و باید با وزن‌های متفاوتی بررسی شوند. هزاری و گریش نامورتی (۱۹۷۰) از تقاضای نهایی و نرخ مزد برای وزن‌گذاری در

پیوندهای فراز و نشیب و تشخیص پتانسیل استغال بخش‌ها، استفاده نمودند که در قسمت روش‌شناسی به تفصیل از آن صحبت خواهد شد.

ج) رهیافت‌های جدید: دیدگاه ستاندها

در مقایسه با اهمیت روزافرون مفاهیم پیوندهای متقابل بین صنایع، اتفاق نظر قابل ملاحظه‌ای در رهیافت‌های محاسباتی برای مفاهیم فوق و به ویژه تشخیص صنایع کلیدی از دیدگاه تولید و استغال ملاحظه نمی‌شود. این امر ناشی از روش‌های متفاوت پیشنهادی برای محاسبه و ارزیابی مفاهیم مزبور است، که از یک رشته تنگناهای مفهومی رنج می‌برد. برای فائق آمدن به این نارسایی‌ها در دهه ۸۰ و ۹۰ سلا (۱۹۸۴) و سوئیس - کیل هوتووهوینگ (۱۹۹۵) مطالعاتی کرده و کوشیده‌اند برخلاف متقدمان این ادبیات، از روش ستاندها به جای داده‌ها در محاسبات فوق بهره گیرند.

جونز (۱۹۷۶) در انتقادی به روش حساسیت انتشار، معتقد است حاصل جمع سط्रی صنعت ۱ به فرض ۲ باشد، حاکی از آن است که اگر تقاضای نهایی برای هر صنعت یک واحد افزایش یابد، ستانده صنعت ۱ باید تا ۲ واحد افزایش یابد (متشكل از یک واحد تحويل خود صنعت به تقاضای نهایی و یک واحد به عنوان داده به دیگر محصولات). هر اندازه تعداد حاصل جمع سطري بزرگتر باشد، استفاده مستقیم و غیرمستقیم ستانده صنعت موردنظر، به عنوان داده به دیگر صنایع بیشتر است. به نظر می‌رسد که این معیار اندازه‌گیری مناسبی برای پیوند نشیب باشد. متأسفانه این توهمندی درست نیست و آن را می‌توان از کاوش‌های روابط علی داده‌ها برای یک الگو با هر اندازه به وضوح مشاهده کرد. برای مثال بخش برنج (در کشور کره) کمتر از ۱۴ درصد از تولیدات خود را به طور مستقیم به عنوان مصارف واسطه‌ای تحويل می‌دهد که خود به خود انتظار نداریم منبعی از پیوند نشیب باشد. گرچه در یک الگوی ۳۴۰ بخشی در اقتصاد کره، برنج دارای هفتمنی مرتبه در حاصل جمع سطرهای ماتریس معکوس لئوتنیف است. علت این است که ۱۴ درصد کسر بزرگی از کل داده‌ها برای تعدادی از صنایع کوچک را تشکیل می‌دهد و این تفاوت با بسط یکسان تمام صنایع از بین می‌رود. بنابراین، حاصل جمع سطري

ماتریس معکوس لتوتیف، اندازه‌ای مناسب از پیوندهای نشیب، متقارن آنچه توسط جمع سنتونی برای پیوندهای فراز فراهم می‌شود، ایجاد نمی‌کند. وی پیشنهاد می‌دهد اندازه‌گیری متقارن با معنا از پیوند نشیب را می‌توان از معکوس ستانده‌ها استخراج کرد که با ماتریس معکوس داده‌های لتوتیف تفاوت دارد. ماتریس دوم از ماتریس ضرایب فنی داده‌ها (یعنی داده‌های واسطه‌ای به عنوان سهمی از کل داده شامل ارزش افزوده) استخراج می‌شود. در حالی که ماتریس اول ضرایب فنی ستانده‌ها را به کار می‌برد (یعنی فروش‌های واسطه‌ای به عنوان سهمی از کل فروش‌ها، شامل تقاضای نهایی).^۱ جونز سعی دارد که ثابت کند از دو کالا مثل پتروشیمی و کودشیمیابی؛ پتروشیمی، کالایی اساسی‌تر از کود است. بدین مفهوم که در تولی صنایع، محصولات پتروشیمی در فرآیندهای بیشتری مورد استفاده قرار می‌گیرند. از این رو، پتروشیمی منبعی ثمربخش‌تر از پیوند نشیب است و اشتغال بیشتری را نیز ایجاد خواهد نمود.

د) رویکر استخراج فرضیه‌ای^۲

در این روش که شولتز (۱۹۷۷) معرفی نموده است از ماتریس لتوتیف سطر و ستونی را که به صنعت نام تعلق دارد، حذف می‌کنیم و ماتریس تقلیل یافته‌ای با مرتبه (N-1) فراهم می‌گردد. سپس ماتریس معکوس لتوتیف ماتریس جدید را که N-1 مرتبه دارد، محاسبه نموده، با توجه به تقاضای نهایی N-1 بخش سطوح تولید فرضیه‌ای آن را به دست می‌آوریم و با تولید اولیه مقایسه می‌کنیم. تفاوت بین سطوح قبلی و بعدی (که البته غیرمنفی خواهد بود) محاسبه می‌شوند و به عنوان اندازه‌گیری پیوند کار صنعت نرمی روی بقیه اقتصاد بررسی می‌شود. بدیهی است در این روش نمی‌توان پیوندهای فراز و نشیب را از هم تفکیک نمود.

سلا و کلمنت (۱۹۸۴) با استفاده از روش فوق سعی کردند دو جزء پیوند فراز و نشیب را از هم تفکیک و تعریف نمایند. آنان مسئله را چنین عنوان نمودند: اگر بخش نه داده‌ای از مسابقی

۱. رجوع شود به مقاله جونز، ۱۹۷۶.

Jones: L.P.(1976). The Measurement of Hirschmanian Linkages. The Quarterly Journal of Economics No.2. p326.33.

2. Hypothetical Extraction Approach

اقتصاد به خود و نه محصول خود را به مابقی اقتصاد به عنوان داده بفروشد، تولید اقتصاد چقدر خواهد بود؟ این دو دانشمند با استفاده از شکل ماتریس حسابداری اجتماعی افزایش شده، الگویی نمایش دادند که اولاً پیوندهای فراز و نشیب شولتز را از هم تفکیک نمود ثانیاً ثابت کردند که تخمین پیوند کل با روش استخراج فرضیهای کمتر از روش فوق است و روش آنها به واقعیت نزدیکتر خواهد بود.^۱

ه) تحقیقات انجام شده در مورد اشتغال

هزاری (۱۹۷۰) که الگوی وی در بخش روش‌شناسی معرفی خواهد شد، در مقاله‌ای تحت عنوان «پیامدهای اشتغال صنعتی شدن در هند»، مبادرت به تهیه پتانسیل اشتغال صنایع متفاوت در هند نموده است. نامبرده برای دستیابی به ایده‌ای در مورد تأثیرات تولید و اشتغال بخش‌های متفاوت از معادلات (۳) تا (۶) قسمت روش‌شناسی همین مقاله بهره جسته و نتایج به دست آمده را به صورت سهم درصدی تولید مستقیم در کل تولید همراه با اشتغال مستقیم در کل اشتغال را برای هر بخش محاسبه کرده است. و مهم‌ترین بخش‌ها آنها بی‌هستند که در دامنه ۹۰ تا ۱۰۰ درصد تولید و اشتغال قرار دارند و دامنه‌های ۸۰-۷۰ درصد تولید و ۸۰-۵۰ درصد اشتغال و نهایتاً ۵۰-۴۰ درصد تولید و ۱۰۰-۹۰ درصد اشتغال تقسیم‌بندی بعدی قرار داده است. در ردیف اول (۱۰۰-۹۰) درصد تولید و اشتغال مستقیم به بخش اقتصادی هند رسیده است. دانه‌های روغنسی میوه و سبزیجات و دیگر تولیدات جنگلی در مراتب بالای پتانسیل مستقیم تولید و اشتغال قرار دارند. بخش‌هایی که در کل، با تولید و اشتغال مستقیم سطح بالایی مشخص شده‌اند به مصنوعات اولیه، و تهایی و واسطه‌ای تعلق دارند و عمدتاً جزء بخش‌های مذکور در فوق می‌باشند. هیچ یک از مصنوعات فلزی جزء صنعت کلیدی به زعم «هزاری» در بین بخش‌های

۱. برای توضیح ریاضی الگوی فوق نگاه کنید به علی اصغر اسفندیاری، (۱۳۶۵)، «تشخیص صنایع کلیدی با استفاده از جدول داده‌ها - ستاندها» مجله برنامه بودجه، شماره ۲۵ و ۲۶. و نگاه کنید به احمد فرجی دانا، (۱۳۶۶)، «بیوگرافی شناسی بخش‌های اقتصادی برای تشخیص فعالیت‌های کلیدی اقتصاد ایران» مجله تحقیقات اقتصادی دانشگاه تهران، شماره ۳۹.

فوق وجود ندارد.^۱ وی معتقد است سیاستی که در آن سرمایه‌گذاری مبتنی بر پیوندهای تکنولوژیکی باشد (پیوند فراز و نشیب)، از فقدان ایجاد اشتغال کافی رنج خواهد برد. از این رو بخش‌هایی بر مبنای معادله (۶) برای محاسبه پتانسیل اشتغال به دست آورده است. هزاری معتقد است بخش‌هایی که اشتغال قابل توجهی برای هر واحد تقاضای نهایی ایجاد می‌کنند، عمدتاً در زمرة زیر بخش‌های کشاورزی هستند. البته افزایش مصرف محصولات ممکن است به علت تأثیر نامناسب آن در انبساط سرمایه قابل قبول نباشد، اما تضاد بین مصرف حال و آینده و تأثیرات آن بر اشتغال، به وضوح روشن است. مختصر این که این دیدگاه که بخش‌های کشاورزی قادر به ایجاد اشتغال قابل ملاحظه و اساسی نیستند، درست نیست.

هزاری با موزون نمودن روش خود با تقاضای نهایی و نرخ مزد معادله (۶)، دامنه وسیعی از بخش‌های متفاوت را که برای هر واحد از تقاضای نهایی ایجاد اشتغال می‌کنند محاسبه نموده است.^۲ از ۱۵ بخش مرتبه نخست، تنها سه بخش، غیرکشاورزی است. از این رو در سی بخش بهترین مرتبه‌ها ۲۷ بخش کشاورزی است. سه بخش غیرکشاورزی محصولات فلزی، صابون و گلیسرین و لوازم رنگرزی است. و نتیجه می‌گیرد که بخش اعظم صنایع کلیدی از دیدگاه تولید، اشتغال زیادی ایجاد نمی‌کنند و شیفت به سمت بخش‌های کشاورزی بی‌کاری را به نحو چشمگیری کاهش می‌دهد. از این رو استراتژی صنعتی شدن در هند، مبتنی بر اصل توسعه بخش‌های غیرکشاورزی با محدودیت فقدان ایجاد اشتغال مواجه خواهد شد.

دیاموند (۱۹۷۵)^۳ شاخص‌های پتانسیل اشتغال برای کشور ترکیه را با استفاده از جدول داده‌ها- ستاندها بررسی کرده است و سعی دارد بخش‌های کلیدی از دیدگاه اشتغال را با روش راس موسن و دو اصلاحیه پیشنهادی، محاسبه نماید.

وی معتقد است بخش‌هایی وجود دارند که به علت درجه بالایی از وابستگی متقابل با دیگر صنایع حداکثر اشتغال را ضمن تأثیر بر سرتاسر اقتصاد، تضمین می‌نمایند. وی براساس ماتریس

۱. برای صنایع کلیدی در هند نگاه کنید به:

Empirical Identification of Keysectors in Indian Economy 1970 RES.

۲. مقاله هزاری

Hazari and Krishnamurty 1970 RES.

3. Intel-Industry Indicators of Employment Potential (1975) APP Lied Economic valunc 7 j-Dianmond.

تشخیص صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال با ...

معکوس ضریب اشتغال (L) راس موسنی دو تبدیل انجام داده است، تا تأثیرات غیرمستقیم اشتغال هر بخش را مشخص نماید و این دو تبدیل ماتریس معکوس L^{-1} خواهد بود که در قسمت (د) روش شناسی از آنها به تفصیل صحبت خواهد شد.

دیاموند روش هزاری - کریش نامورتی را، که در آن از

$$\frac{\text{اشغال مستقیم}}{\text{کل اشتغال}} = \sum_{i=j}^n l_i z_{ij} \quad \text{و} \quad B_j = \frac{\text{کل اشتغال سرانه}}{\text{ واحد تقاضای نهایی}} = \sum_{i=j}^n l_i z_{ij} \quad \text{که در این دو} \quad (j=1,2,\dots,n)$$

و L^{-1} ضریب اشتغال برای صنعت i و Z ماتریس معکوس لتوتیف خواهد بود که مورد استفاده قرار گرفته، انتقاد کرده و اعتقاد دارد که نه تنها تأثیرات یکنواخت اشتغال هر بخش بر تمامی بخش‌ها نادیده گرفته شده است (یعنی شاخص‌های V_j , V_i)، بلکه شاخص‌های فوق مبتنی بر تأثیرات پیوندهای کل هستند و تأثیرات خالص (تبدیل L^{-1}) و تأثیرات غیرمستقیم القابی ثانویه (L^{-1}) از تجزیه و تحلیل خارج شده است. نتایج مقایسه‌وی برای کشور ترکیه به طور خلاصه چنین است: بخش‌های کلیدی از نظر اشتغال با الگوی (L) راس موسن، هشت بخش با بالاترین پیوندهای فراز و نشیب به ترتیب بخش‌های کشاورزی - جنگلداری - دامپروری - زغال سنگ - آهن و دیگر اکتشافات معدنی، حمل و نقل راه‌آهن و ارتباطات بوده است. همانطور که دیده می‌شود، بخش‌های سنتی کشاورزی و خدماتی، تشکیل دهنده بخش‌های کلیدی هستند و بدون شک این امر ناشی از انعکاس وجود داده کار در پیوندهای تکنولوژیکی اقتصاد در این بخش‌هاست. از این رو زمانی که تأثیر اشتغال مستقیم در تبدیل (L^{-1}) از ماتریس معکوس L خارج می‌شود و تأثیرات القابی ثانویه در الگوی L^{-1} حذف می‌گردد، اکثر بخش‌های اقتصادی کاربر (Labour-Intensive) از لیست بخش‌های کلیدی محو می‌شوند و فقط دو بخش باقی می‌ماند: بخش دامپروری و آهن و فولاد. اهمیت خارج نمودن تأثیرات مستقیم و تمرکز روی تأثیرات انتشار را در الگوی L^{-1} برای ترکیه به نحوی می‌توان مشاهده نمود و تعداد صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال نیز به پنج بخش کاهش می‌یابد. بخش‌هایی که دارای پیوندهای فراز بالا هستند، اما بهند نشیب باشند، و بعکس، دارند، افایش، راونه، راونه، دیاموند، دیاموند، تحقیق خود

برای سیاست‌گذاری اشتغال نتیجه می‌گیرد که قصور در دستیابی به بخش‌های متعدد کلیدی از دیدگاه اشتغال در مسیر تجزیه و تحلیل روابط بین صنایع، نشان از وجود محدودیت‌های تحملی شده در ایجاد اشتغال برای ساختار فعلی اقتصاد ترکیه، دارد (در زمان تحقیق). علاوه بر این که نشانه‌هایی نیز وجود دارد که میان افزای مشکلات فوق ناشی از پیروی نمودن سیاست صنعتی شدن از طریق تولید کالاهای جانشینی است. تنافض را زمانی می‌توان دید که بخش‌های کلیدی، از دیدگاه اشتغال در الگوی راس موسنی که عمدتاً از صنایع خدماتی یا اولیه هستند با آنها که در دو الگوی دیگر در پایین‌ترین یک سوم مرتبه‌ها از لحاظ اشتغال قرار دارند، مقایسه می‌شوند. یک رابطه متقابل را به سهولت می‌توان مشاهده نمود، آن صنایعی که در پایین‌ترین مرتبه‌ها از نظر تأثیرات اشتغال طبقه‌بندی می‌شوند، صنایعی از زمرة بخش‌های مدرن هستند که عمدتاً در طول برنامه پنج‌ساله ترکیه مورد حمایت قرار گرفته‌اند.

سه هارک پارک - کنت اس. جان (۱۹۸۹) در تجزیه و تحلیل داده‌ها - ستاندها روابط بین بخش صنعت و خدمات در کشورهای مختلف و آثار آن در زمینه اشتغال^۱ ضریبی برای درجه انگاء در روابط بین صنعت و خدمات به نام نسبت وابستگی به صورت زیر تعریف می‌کنند.

$$dij = \frac{aig}{iaig}$$

که در آن aig عبارت است از یک ضریب نهاده - ستانده و $iaig$ جمع ستونی یک ماتریس ضریب نهاده‌هاست. این نسبت، درجه اهمیت یک نهاده را در کل نهاده‌های لازم برای یک محصول اندازه‌گیری می‌کند و نتیجه می‌گیرند که اثر اشتغال مستقیم سرمایه‌گذاری صنعتی در مقایسه با آثار غیرمستقیم ناشی از خریدهای بین بخشی نهاده‌ها و آثار مصرف خصوصی متاثر از درآمد، ناچیز است. وقتی صنعت به خاطر ناتوانی در ایجاد اشتغال کافی مورد ملامت قرار می‌گیرد، این گونه آثار اشتغال ثانویه معمولاً به حساب نمی‌آید، بدیهی است که در مراحل اولیه صنعتی شدن به علت ضعف پیوندهای بین بخشی در پایین بودن درآمد این گونه آثار ثانویه

1. Across-Country input-output Analysis of intersectoral relations between Manufacturing and Services and their Employment Implications UNIDO and World Development 1989.

این مقاله در مجله تحقیقات اقتصاد دانشگاه تهران توسط بازیلد مردوخی ترجمه شده است (۱۳۷۰).

ضعیف است، اما وقتی پایه صنعتی گستردگی شود و در هم تنیدگی و ادغام آن، چه به صورت افقی و چه به صورت عمودی، بیشتر می‌شود تأثیر فعالیت‌های صنعتی در ایجاد اشتغال به طرز چشمگیری افزایش می‌یابد. البته متذکر می‌شوند که در کشورهای در حال توسعه، بخش غیررسمی در این کشورها دچار نارسایی است و رشد این بخش، تشخیص دقیق تغییر ساختاری بخش خدمات را در طی زمان در مقابل سایر بخش‌های اقتصادی مشکل می‌سازد. برای طرح فوق از جدول داده – ستانده ۲۶ کشور استفاده شده، به نحوی که بر حسب درآمدهای سرانه در چهار گروه طبقه‌بندی شده‌اند، تا بیووندهای بین صنعت و خدمات در بین این کشورها، به ویژه از دیدگاه اشتغال مشخص شود. غالباً ترین نتیجه در خصوص ضرایب بخشی، این است که بخش صنعت در ازای هر دلار تحویلی به تقاضای نهایی می‌تواند آثار تولیدی و (ساید اشتغالی) بر اقتصاد به وجود آورد که دو تا سه برابر بزرگ‌تر از آثار هر یک از زیر بخش‌های خدماتی است. و این آثار هم در کشورهای توسعه یافته و هم در حال توسعه، صادق است. اما چرا در مرحله به اصطلاح ما بعد صنعتی یا غیرصنعتی شدن، بخش خدمات بالاترین سهم را در اشتغال کل به خود اختصاص می‌دهد؟ اولین دلیل این است که صنعت، پیوسته‌ترین بخش اقتصاد است که از پیشرفت‌های سریع تکنولوژیکی، امکانات صرفه‌جویی‌های مقیاس، افزایش قابل توجه کارایی بازدهی نیروی کار موجب می‌شود تا تعداد موردنیاز نیروی کار کاهش یابد. ضمن این که بر^۱ برکنده تغییر تکنولوژیکی، بازدهی نارسا و کند و دامنه بسیار تنگ امکانات جایگزینی واردات به عنوان علت عدمه گسترش اشتغال در بخش خدمات نام می‌برد.

۳. روشناسی (مبانی نظری)

الف) الگوی سنتی لئونتیف

در این الگو ابتدا ضریب اشتغال α را به عنوان نسبتی از اشتغال مستقیم هر بخش نسبت به ستانده آن بخش یا ارزش تولیدات هر بخش به قیمت بازار را^۲ مطابق فرمول زیر تعریف می‌کنیم.

1. Berry

۲. قیمت بازار یعنی پس از افزودن مالیات‌های غیرمستقیم و کاستن بلاعوض از تولید ناخالص داخلی به قیمت عواماً.

$$l_j = \frac{E_j}{Q_j}$$

در این صورت ماتریس معکوس ضریب اشتغال L ، ماتریسی خواهد بود که حاصل ضرب ماتریس قطری ضرایب اشتغال E و معکوس ماتریس لتوتیف به دست می‌آید. به عبارت دیگر ماتریس قطری ضرایب اشتغال ماتریسی است که در قطر اصلی آن e_j ها و در سایر درایه‌ها صفر قرار دارد و فرض می‌شود n بخش داریم. این ماتریس را در ماتریس معکوس لتوتیف مطابق فرمول زیر ضرب می‌کنیم.

$$L = \begin{pmatrix} E_1 & \dots & \\ \vdots & & \\ & c_n \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1-a_{11} & -a_{1n} \\ -a_{n1} & 1-a_{nn} \end{pmatrix}^{-1} = \begin{pmatrix} I_{11} & I_{1n} \\ I_{n1} & I_{nn} \end{pmatrix}$$

ماتریس‌های فوق بسط فرمول زیر هستند.

$$L = \hat{e}(I - A)^{-1}$$

در این صورت ماتریس معکوس ضریب اشتغال به دست می‌آید، که با استفاده از این ماتریس اشتغال که خود از حاصل ضرب ماتریس معکوس لتوتیف و ماتریس قطری ضرایب اشتغال محاسبه شده است، می‌توان با توجه به تقاضای نهایی و اجزای آن، اثر اشتغال زایی هر بخش را محاسبه کرد. برای مثال اگر ماتریس A در هزینه‌های مصرفی دولت ضرب شود، اثر اشتغال زایی این جزء از تقاضای نهایی را می‌توان برای هر بخش اندازه‌گیری نمود و اگر در تقاضای نهایی کل اقتصاد ضرب کنیم، اولویت صنایع متفاوت از دیدگاه اشتغال مشخص می‌گردد.

ب) الگوی هزاری^۱

در الگوی هزاری نمادهای زیر استفاده شده‌اند:

1. Employment Implication of Indians Industrialization: Analysis in an Input-output Framework. Bharat, R.Hazari and J.Krishnamurti Review of Economic and Statistics, 1970.

تشخیص صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال با ...

A_{ij} = عناصر ماتریس معکوس (A^{-1})

I_i = ضرایب اشتغال مستقیم کار

W_i = نرخ های مزد بخش ها

F_j = تقاضای نهایی بخش زام

کل اشتغال ایجاد شده در نظام توسط بخش مورد نظر را می توان با ملاحظه n زیر مجموعه از بردارهای تقاضای نهایی تخمین زد، هر بخش شامل یک عنصر مثبت است. در حالی که سایر عناصر صفر گرفته می شوند. از نظر ریاضی این امر شامل ملاحظات نظام زیر است.

$$\begin{pmatrix} L_1, \dots \\ L_2, \dots \\ \vdots \\ L_n \end{pmatrix} \begin{pmatrix} A_{11} & A_{12} & \cdots & A_{1n} \\ A_{21} & A_{22} & \cdots & A_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ A_{n1} & A_{n2} & \cdots & A_{nn} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} F_1 \\ F_2 \\ \vdots \\ F_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} I_1 A_{11} F_1 \\ I_2 A_{21} F_1 \\ \vdots \\ I_n A_{n1} F_1 \end{pmatrix} \quad (1)$$

بردار $[I_1 A_{11} F_1, I_2 A_{21} F_1, \dots, I_n A_{n1} F_1]$ نشان دهنده هزینه کار مستقیم و غیرمستقیم برای حفظ سطح تقاضای نهایی عنوان شده در F_1 است.

تعداد کارگرانی که مستقیم یا غیرمستقیم به کار گرفته شده اند با فرمول زیر به دست می آید.

$$\sum_{i=1}^n \frac{I_i A_{ij} F_i}{W_i} \quad j = (1, \dots, n) \quad (2)$$

$$\frac{\sum_{i=j}^n I_i A_{ij}}{\sum_{i=1}^m I_i A_{ij}} \frac{\text{ستانده مستقیم}}{\text{کل سtanده}} \quad (3)$$

$$\frac{\sum_{i=j}^n I_i A_{ij}}{\sum_{i=1}^m I_i A_{ij}} \frac{\text{هزینه مزد مستقیم}}{\text{هزینه مزد کل}} \quad (4)$$

$$\frac{\sum_{i=1}^n \frac{l_i A_{ij}}{W_i}}{\sum_{i=1}^m \frac{l_i A_{ij}}{W_i}} = \frac{\text{تعداد کارگرانی که مستقیماً اشتغال دارند}}{\text{تعداد کل اشتغال}} \quad (5)$$

در نهایت برای رتبه‌بندی بخش‌ها براساس پتانسیل اشتغال آنها نسبت زیر را به کار می‌بریم.

$$\frac{\sum_{i=1}^n \left(\frac{l_i A_{ij} F_j}{W_i} \right)}{F_j} \quad (6)$$

نسبت (۶) نشان دهنده تعداد شاغلان برای هر واحد تقاضای نهایی بخش مورد نظر است، به عبارت دیگر، اگر تقاضای نهایی بخش i یک واحد افزایش یابد، این تعداد شغل ایجاد خواهد شد. به دیگر سخن، پتانسیل اشتغال یک بخش، صرف نظر از اندازه بخش مشخص می‌شود. این نسبت برای فرمول‌بندی و سیاست‌گذاری‌های اشتغال بسیار حساس و جوابگو است.^۱

ج) الگوی راس موسن^۲ چگونگی تشخیص تجربی پتانسیل اشتغال

با در نظر گرفتن نهاده نیروی کار مستقیم به عنوان ورزشی از سیاست‌گذاری مناسب، ماتریس معکوس ضریب اشتغال که آن را L می‌نامیم، به وسیله پیش ضرب ماتریس معکوس داده - ستانده لوتیف ($Z = (I - A)^{-1}$) در یک ماتریس قطری اشتغال A به دست می‌آید. در قطر اصلی A ضرایب اشتغال هر بخش قرار دارد که قبل از آن صحبت شد.

یعنی فرمول $L = A^{-1} Z$ همان ماتریس معکوس ضریب اشتغال خواهد بود.

عناصر این ماتریس یعنی z_{ij} اشتغال نسبی در صنعت i را که به ازای هر واحد از تقاضای نهایی در صنعت j ایجاد شده، اندازه‌گیری می‌کند. از این رو این ماتریس که در الگوی نخست

- Employment Implication of India's Industrialization Analysis in An Input-Output Framework. Bharat R. Hazari and J-Krishnamurti. Review of Economic and Statistic. 1970.
- Inter-Industry Indicators of Employment Potential J-Diamond Applied Economic 1975.

تشخیص صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال با ...

نیز از آن استفاده شد، ساختار وابستگی متقابل صنعتی را که بر حسب اشتغال اندازه‌گیری می‌شود، توضیح می‌دهد. از دیدگاه سیاست‌گذاری، صنایع کلیدی، صنایعی هستند که وقتی تقاضای نهایی برای تولیداتشان افزایش می‌یابد، سبب افزایش قابل توجهی در اشتغال سایر بخش‌ها می‌شوند (به عبارت دیگر دارای پیوندهای فراز بزرگ باشند). به علاوه نهاده نیروی کار این صنایع کلیدی برای برآورده نمودن تقاضای نهایی در سایر بخش‌ها باید بیش از میانگین افزایش یابند. یعنی دارای پیوندهای نشیب بزرگ باشند.^۲ این کار از طریق روش راس موسن به نحو زیر ارائه گردیده است.

با داشتن N صنعت در نظام، مجموع عناصر ستونی ماتریس L یعنی $\sum_{i=1}^n L_{ij}$ کل نهاده‌ها نیروی کار مورد نیاز به ازای هر واحد از تقاضای نهایی برای تولید هر بخش را اندازه‌گیری می‌کند. همچنین مجموع عناصر سطری همان ماتریس یعنی $\sum_{j=1}^m L_{ij}$ افزایش در نیروی کار مورد لزوم (تقاضای نیروی کار) توسط صنعت i به ازای هر واحد افزایش در تقاضای نهایی همه صنایع موجود در نظام را اندازه‌گیری می‌کند. با در نظر گرفتن میانگین این افزایش‌های مستقیم و غیر مستقیم $\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n L_{ij}$ به عنوان شاخص‌های اهمیت ساختاری هر صنعت بر حسب اشتغال نسبت به کل نظام صنایع در نظر گرفته شده، سپس آنها را به میانگین کل $\frac{1}{n^2} \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m L_{ij}$ تقسیم نموده، درجه این وابستگی متقابل را می‌توان مقایسه کرد. از این رو از عناصر ستونی ماتریس L شاخصی از اشتغال به نام پیوند فراز با نتیجه زیر به دست می‌دهد که راس موسن از آن به عنوان قدرت انتشار یاد نموده است.

$$U_i = \frac{nL_j}{\sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n L_{ij}} \quad (2)$$

1. Backward Linkages

2. Forward Linkages

اگر صنعتی دارای $U > 1$ باشد بدان معناست که نظام این صنعت، در کل نیاز به افزایش ملاحظهای از اشتغال برای برآورده نمودن یک واحد افزایش در تقاضای نهایی این بخش تولیدی دارد. و به همین نحو عناصر سطحی ماتریس A با معیار پیوند نشیب بر حسب اشتغال که آن را حساسیت انتشار نیز می‌نامند به نحو زیر

$$U_i = \frac{nL_i}{\sum_{j=1}^m \sum_{i=1}^n l_{ij}} \quad (1)$$

محاسبه خواهد شد. اگر در یک صنعت $U < 1$ باشد. بدان معناست که این بخش مجبور است نیروی کار خود را به نسبت بیشتر از دیگر صنایع برای مقدار مشخص از تقاضا، افزایش دهد. البته راس موسن تشخیص داد که یک بخش ممکن است با درجه بالایی از شاخص‌های U_i مشخص شود، اما فقط با نسبت کوچکی از سایر بخش‌های اقتصادی مرتبط باشد، و به همین دلیل وی شاخص‌های فوق را با یک ضریب انحراف معیار به ترتیب V_j تکمیل نمود.^۱ در واقع، V_j انحراف معیار عناصر ستونی و سطحی ماتریس معکوس ضریب اشتغال هستند، که این شاخص‌ها را می‌توان برای ماتریس A به صورت زیر نوشت:

$$V_j = \sqrt{\frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (l_{ij} - \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n l_{ij})^2} \quad j=1 \dots n$$

۱. برای مثال بخش برنج در کشور کره کمتر از ۱۴ درصد از تولیدات خود را مستقیماً به عنوان مصارف واسطه‌ای تحويل می‌دهد، که خود به خود انتظار نداریم منبعی از پیوند نشیب باشد. گرچه در یک الگوی ۳۴۰ بخشی در اقتصاد کره، برنج دارای هفتمنی مرتبه در حاصل جمع سطحهای ماتریس معکوس لوتونیف است. علت این است که ۱۴ درصد کسر بزرگی از کل داده‌ها برای تعدادی از صنایع کوچک را تشکیل می‌دهد و این تفاوت با بسط یکسان تمام صنایع از بین می‌رود (جونز، ۱۹۷۶).

تشخیص صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال با...

$$V_i = \frac{\sqrt{\frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (l_{ij} - \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n l_{ij})^2}}{\frac{1}{n} \sum_{j=1}^n l_{ij}}$$

از این رو V_j نشان می‌دهد که تا حد صنعت ز به طور یکنواخت و یکسان در کل نظام صنایع بسط یافته است و V_i دامنه‌ای از نظام صنایع را نشان می‌دهد، که به طور یکنواخت بر صنعت i کشیده شده است، که همه بر حسب نیروی کار مورد لزوم تعبیر می‌شود. هر چه انحراف معیار شاخص‌های پیوندها کوچک‌تر باشد، یکنواختی بیشتری در اثرات بسط اشتغال یک صنعت وجود دارد. از این رو صنعت کلیدی از دیدگاه اشتغال، صنعتی تعریف می‌شود که V_i بیشتر از واحد را نشان دهد و به طور نسبی V_j کوچک‌تر داشته باشد.

البته سیاست‌گذاری اشتغال ممکن است هدفش حداکثر نمودن تأثیر اشتغال به نحو فوق نباشد، بلکه تا سرحد امکان پراکنده کردن هر چه وسیع‌تر این تأثیر اشتغال در سرتاسر اقتصاد باشد. در این حالت تأثیرات غیرمستقیم اشتغال علاقه‌مندی اولیه خواهد بود. راس موسن به شاخص‌های V_i شاخص قدرت انتشار و حساسیت انتشار نام نهاد که این امر برای شاخص‌های پتانسیل اشتغال نیز مصدق دارد، کما این که به طور مشخص برای سtanدها آورده شده‌اند.

د) دو اصلاحیه از دیاموند^۱

دیاموند معتقد است سیاست‌گذاری اشتغال ممکن است معطوف به حداکثر نمودن تأثیرات اشتغال باشد، به نحوی که پخش و انتشار تأثیرات تا سرحد ممکن در سرتاسر اقتصاد بسط یابد. در این حالت تأثیرات غیرمستقیم اشتغال هدف اولیه خواهد بود. وی دو تبدیل جدید L' و L'' را که از ماتریس معکوس ضریب اشتغال (L) به دست آمده است، تعریف می‌کند.

ماتریس $L = L - e$ نمایش دهنده ماتریس قطری ضریب اشتغال است که قبلاً تعریف شد.
شاخص‌های نوع راس موسنی را از این ماتریس معکوس L محاسبه نموده و با U, U', V و V' نمادسازی می‌کنیم. این شاخص‌ها سنجه خالص تأثیرات غیرمستقیم اثرگذاری اشتغال اولیه برای بخش موردنظر است. که هنوز تأثیرات بازخور ثانویه^۱ شامل آن بخش می‌شود.

دومین تبدیل را L می‌نامیم و آن ماتریسی است که از تبدیل ماتریس معکوس ضریب اشتغال L به صورتی که داده‌های قطر اصلی آن را صفر قرار داده باشیم، به دست آمده است.
شاخص‌های پیوند استخراج شده از این ماتریس U, U', V و V' نمادسازی می‌گردند. این شاخص‌ها خالص تأثیرات بازخور ثانویه اشتغال غیرمستقیم را روی بخش موردنظر تعریف می‌نماید. در واقع تبدیل L سنجه‌هایی برای خالص تأثیرات، L سنجه‌هایی برای تأثیرات غیرمستقیم ثانویه بخش‌های مورد بررسی را فراهم می‌سازد. در حالی که L تأثیرات کل اشتغال را بدون جدا نمودن خالص تأثیرات و یا تأثیرات غیرمستقیم را نشان می‌دهد. به عبارت دیگر، در L تأثیر اشتغال مستقیم از کل تأثیرات خارج می‌شود. و در L از تأثیرات خالص بازخور ثانویه هر بخش منساً از کل تأثیرات غیرمستقیم کسر می‌گردد. از این رو در L بیشتر بخش‌هایی که کاربر^۲ هستند از لیست بخش‌های کلیدی خارج می‌شوند.

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتابل جامع علوم انسانی

۴. نتایج تجربی

جدول ۱ و ۷ حاوی اطلاعات مربوط به ماتریس همفروزنی شده (30×30)، استخراج شده از ماتریس (78×78) بخشی سال ۱۳۷۰ است. ضریب‌های اشتغال و مزد هر بخش و درجه تجمیع جدول جدید نیز نشان داده شده است. از آن جا که همفروزنی بخش‌ها بی‌شک در مقادیر پیوندهای فراز و نشیب و بالمال صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال نیز مؤثر خواهد بود. آگاهی قبلی از ارتباط بین دو جدول، زمینه‌ای منطقی برای تفسیرهای متفاوت از نتایج آماری را که معمولاً

۱. آثار ثانویه به آثاری گفته می‌شود که پس از توزیع درآمد بین مردم و صاجبان عوامل تولید ایجاد می‌شود و تقاضای به وجود آورده، باعث افزایش مجدد اشتغال می‌گردد.

تشخیص صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال با...

پیوندهای بین صنایع ارائه می‌دهند، فراهم می‌سازد. ضریب‌های اشتغال میان آنند که هر واحد ارزش تولید در ازای چه مقدار ایجاد اشتغال به دست آمده است. ملاحظه می‌شود که بالاترین ضریب اشتغال متعلق به بخش (۲۸) خدمات اجتماعی سپس سایر خدمات (۳۰) و ساختمان‌های مسکونی و غیرمسکونی (۱۸) و خدمات کسب و کار، امور عمومی - دفاعی و انتظامی (۲۷) و کشاورزی (۱) است. این رابطه تنها گویای ارتباط مستقیم اشتغال است و برای بررسی اشتغال نیروی کار مستقیم و غیرمستقیم، تجزیه و تحلیل ماتریس معکوس ضریب اشتغال، و پیوندهای فراز و نشیب ضروری است و صنایع کلیدی با چهار روش راس موسن، ۱ و دو اصلاحیه دیاموند، ۱۱ و "۱" روش هزاری در جداول متفاوت از ۲ تا ۸ با شاخص‌های متفاوت نشان داده شده‌اند.

الف) جدول L ماتریس معکوس ضریب اشتغال

۱. ماتریس معکوس ضریب اشتغال (L) شاخصی است که ارتباط اشتغال‌زاibi مستقیم و غیرمستقیم بخش‌های متفاوت اقتصاد را زمانی که تقاضای نهایی یا اجزای آن تغییر می‌یابند، بیان می‌دارد، و به عبارت دیگر، جمع ستونی ماتریس معکوس ضریب اشتغال میزان نیاز به نیروی کار مستقیم و غیرمستقیم هر بخش را وقتی که تقاضای نهایی برای آن بخش به تنها یک واحد افزایش یابد، نشان می‌دهد. به زبان ریاضی تغییرات نهایی اشتغال مستقیم و غیرمستقیم بخش آن نسبت به تغییرات نهایی تقاضای نهایی آبا شاخص جمع ستونی ماتریس معکوس ضریب اشتغال قابل دستیابی است. در واقع L توصیف ساختار وابستگی متقابل بین صنایع را به عهده دارد که بر حسب اشتغال بخش‌ها اندازه‌گیری می‌شود. هر عنصر این ماتریس نظیر L_{ij} اشتغال نسبی ایجاد شده در صنعت آ برای هر واحد تقاضای نهایی صنعت Z خواهد بود. برای مثال $L_{11} = 0/39002$ بدان معناست که برای برآورد شدن یک واحد تقاضای نهایی بخش کشاورزی (بخش ۱) به طور مستقیم و غیرمستقیم $0/39002$ واحد نیروی کار در بخش ضروری خواهد بود. جمع عناصر ستونی ماتریس L در ستون اول ($0/41788$) تعداد نیروی کار مورد نیاز

به طور مستقیم و غیرمستقیم و آثار بازخور ثانویه^۱ بخش کشاورزی بر سایر بخش‌ها را، وقتی تقاضای بخش مزبور یک واحد افزایش می‌یابد، نشان می‌دهد (پیوند فراز). به عبارت ساده‌تر، اگر تقاضای نهایی بخش کشاورزی ۱۰ میلیون تومان افزایش یابد، چون ضریب اشتغال نفر به میلیون ریال است، مقدار کار ایجاد شده در بخش کشاورزی، $\frac{۱}{۸}$ نفر خواهد بود. این رقم برای بخش خدمات اجتماعی (۲۸) $\frac{۴۶}{۵۴}$ نفر، بخش ساختمان‌های مسکونی و غیرمسکونی (۱۸) ۵۱ نفر خواهد بود. به عبارت دیگر اگر فقط تقاضای نهایی بخش خدمات اجتماعی به تنها ۱۰ میلیون تومان افزایش یابد، مقدار اشتغال ایجاد شده مستقیم و غیرمستقیم و بازخور ثانویه اشتغال مزبور $\frac{۴۶}{۵۴}$ نفر است. ده بخش نخست در این لیست به ترتیب بخش (۳۰) با ۴۱ نفر، بخش (۲۷) با ۳۹ نفر، بخش (۲۴) با ۳۴/۸ نفر، بخش (۱۱) با ۳۵ نفر و بخش (۸) با ۳۳ نفر در رتبه‌های بعدی هستند. ضعیفترین عملکرد به بخش (۴)، نفت خام و گاز طبیعی تعلق دارد که با ۱۰ میلیون تومان افزایش در تقاضای نهایی این بخش تنها $\frac{۲}{۷}$ نفر نیروی کار لازم است. تولید هر بخش به عنوان داده به سایر بخش‌ها فروخته می‌شود که این نیز ایجاد اشتغال غیرمستقیم می‌نماید (اثر نشیب). برای مثال $\frac{۳۲}{۰۰۰۰۰۰} = ۰,۰۰۰۳۲$ کار ایجاد شده ناشی از تقاضای واسطه‌ای افزایش یابد، به اندازه جمع سطری هر بخش شغل ایجاد می‌شود. به عبارت واضح‌تر، اگر تقاضای نهایی در بخش ۴ مورد نیاز است، پس چنانچه تقاضای نهایی تمامی بخش‌ها همزمان یک واحد افزایش یابد، به اندازه جمع سطری هر بخش شغل ایجاد می‌شود. به عبارت واضح‌تر، اگر تقاضای نهایی تمامی بخش‌ها هر کدام ۱۰ میلیون تومان افزایش یابد، در بخش کشاورزی $\frac{۹۵}{۴}$ نفر، در بخش (۲۸) خدمات اجتماعی $\frac{۵۱}{۵}$ نفر و در بخش (۳۰) سایر خدمات $\frac{۴۶}{۹}$ نفر شغل به وجود خواهد آمد. این رقم برای بخش (۴) نفت و گاز و ساختمان‌های زیربنایی (۱۷) تنها ۲ نفر بود، یعنی ضعیفترین عملکرد را داشته‌اند.

با ضرب ماتریس L در بردار ستونی تقاضای نهایی (F1) پتانسیل اشتغال بخش‌های اقتصاد حاصل می‌شود، و حاصل جمع کلی پتانسیل بخش‌ها بالغ بر ۱۵۱۰۶۵۹۲ نفر محاسبه گردیده

۱. اثرات ثانویه به اثراتی اطلاق می‌شود که پس از توزیع درآمد بین مردم به صاحبان عوامل ایجاد می‌شود و تقاضا ایجاد نموده، باعث افزایش مجدد اشتغال می‌گردد.

است (جدول ۱۰)؛ که با آمار اشتغال ۱۳۷۰ حدود ۲ میلیون نفر تفاوت دارد. این ارقام نرخ بی کاری بالقوه ۱۴/۳ درصد را نشان می دهد. در حالی که آمار بی کاری در این سال ^۱ درصد اعلام شده است و تفاوت آن را می توان ناشی از برآورده نمودن بخشی از آمار اشتغال و اشتباهات آماری دانست. نرخ بی کاری مزبور ناشی از تأثیر منفی اجزای تقاضای نهایی بر وضع اشتغال یعنی تجارت خارجی است. به عبارتی، افزایش واردات بر صادرات در بخش های کاربر، از نیاز به نیروی انسانی کاسته و در نتیجه صرف نظر از اشتباهات آماری تعادل لازم اقتصاد به بهای بی کاری ۱۱/۴ درصد جمعیت فعال کشور تمام شده است. به عبارت دیگر، با واردات کالا عامل اشتغال داخل به خارج از کشور منتقل می شود. این امر در سیاست گذاری اشتغال و به ویژه ترکیب واردات کالاها که مصرف نهایی - واسطه ای یا سرمایه ای است، حائز اهمیت فراوان می باشد. ستون تشکیل سرمایه ثابت ناخالص نیز گویای نارسایی های جدی در ساختار اقتصاد ایران، به ویژه از لحاظ سیاست گذاری اشتغال است. بخش کشاورزی تنها یک درصد تشکیل سرمایه ثابت ناخالص را به خود اختصاص داده و در حالی که تنها ۷ درصد تقاضای نهایی بخش به کشاورزی اختصاص دارد، بیشترین مقدار اشتغال را در بین ۳۰ بخش ایجاد نموده است؛ که نشان از کاربرد تکنیکی کامل‌کاربر در کشاورزی است که بهره وری پایینی نیز دارد. بخش (۱۴) صنایع ماشین آلات و تجهیزات و ابزار صنعتی با بلیغین ۴۹ درصد تشکیل سرمایه ثابت ناخالص تنها ۴۲۷۲۵۲ نفر از شاغلان را در خود جای داده، در حالی که حداقل پتانسیل سه برابر این مقدار را برای ایجاد اشتغال داراست. سرمایه بربودن تکنولوژی در این بخش و کنکاش در واقعیت های این صنعت، زمینه های مناسب فراوانی برای ایجاد اشتغال جدید فراهم می سازد.

طبق نظر پارک و جان (۱۹۸۹) تأثیر مستقیم بخش صنعت در ایجاد اشتغال، گرچه نسبتاً کم است، پیوندهای غیرمستقیم ممکن است دو تا سه برابر بزرگتر از آمار هر یک از زیربخش های خدمات، شغل ایجاد نماید.^۲ ملاحظه می شود بخش هایی که بیشترین پتانسیل اشتغال را دارند، سهمی از تشکیل سرمایه ثابت ناخالص ندارند. بزرگ شدن ابعاد دولت در سال های اخیر، به ویژه

۱. آمارگیری جمعیت ۱۳۷۰ بررسی نتایج مقدماتی مرکز آمار ایران.

۲. همان منبع.

نقش عمده‌ای در شکل‌بندی این ساختار بین بخشی اشتغال و پتانسیل‌های فوق داشته است. ضمن این که ایجاد می‌کند ماهیت خود مشاغل مورد کنکاش و شناخت قرار گیرد و بخش‌های خدمات غیررسمی و ماهیت آنها تجزیه و تحلیل شود، چرا که سهم بخش غیررسمی در کل اشتغال و اگر نه سهم آن در محصول ناخالص ملی به زیان بخش غیررسمی، در نیم قرن اخیر تغییر نموده است.^۱

ب) صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال

۱. روش راس موسن (مدل ۲): در روش راس موسن قدرت و حساسیت انتشار (پراکندگی) که با توجه به میانگین سر جمع کل نظام و پیوندهای فراز و نشیب تشکیل می‌شد، برای اهمیت ساختاری هر صنعت بر حسب اشتغال نیز مصدق دارد. نتایج در جدول ۱ نشان می‌دهد بخش‌هایی که در ثلث اول بالاترین مرتبه از لحاظ اشتغال با شاخص‌های زل، زل مشخص شده‌اند، به ترتیب هفت بخش، محصولات کشاورزی و دامپروری (۱)، خدمات اجتماعی (۲۸)، سایر خدمات (۳۰)، خدمات کسب و کار و امور عمومی و دفاعی و انتظامی (۲۷)، خدمات ارتباطات (۲۴) و در نهایت دو بخش (۹) و (۱۱) یعنی کاغذ چاپ و مقوا و چوب و رنده‌کاری و خیزاران جمعاً در یک بخش و صنایع نساجی و پوشاک و چرم در ردیف هفتم قرار دارند. شکل ۱ نشان می‌دهد در دیاگرام پراکنش بخش‌ها از لحاظ مرتبه‌های ایجاد اشتغال همبستگی محسوسی بین زل، زل برقرار است که نشان می‌دهد هم‌زمان با افزایش درجه ادغام و در هم تبادلی روابط صنایع (که با ضرب همبستگی بین پیوندها اندازه‌گیری می‌شود)، در اقتصاد ایران که در سال‌های اخیر به شدت افزایش یافته است،^۲ بدء و بستان بین بخشی و تعامل بین صنایع از نظر

1. Setivaman S.V. (editer) 1981. The Urban Informal Sector in Developing Countries Employment. Poverty and Employment. ILO.

۲. درجه ادغام و درهم تبادلی روابط بین صنایع در اقتصاد ایران، در دو دهه اخیر به نحو محسوسی افزایش یافته است و از ۳۹٪ درصد در سال ۱۳۵۳ به ۹۸٪ درصد در سال ۱۳۷۰ رسیده است: «بررسی درجه ادغام و روابط بین بخشی اقتصاد ایران طی سی سال گذشته، با استفاده از جدول داده‌ها – ستانده‌های ایران»؛ پایان‌نامه کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی و تجزیه و تحلیل سیستم‌های اقتصادی فهمیه کاظمی بجستانی مرکز تحقیقات ناحیه ۶ (استاد راهنمای علی اصغر اسفندیاری، ۱۳۸۰) و نگاه کنید به جونز (۱۹۷۶).

ایجاد اشتغال نیز به وضوح مشاهده می‌شود. علاوه بر آن، از لحاظ ساختاری به ویژه از نظر ایجاد اشتغال، مشکلات دو دهه قبل از انقلاب را همچنان مشاهده می‌نماییم. بخش‌های خدمات به عنوان بخش‌های غالب در اقتصاد ایران، حداقل از لحاظ اشتغال، و نگوییم از لحاظ ستاندها، جایگاه نابجایی براساس نظریه‌های متعارف رشد و توسعه و تغییرات ساختاری بین بخشی دارند. پارک و جان (۱۹۸۹) معتقدند که سهم اشتغال در بخش خدمات، در هر دو سوی خط سیر توسعه صنعتی (مبداً و مقصد) به دلایلی کاملاً متفاوت به سهم غالب تبدیل می‌شود. در مراحل اولیه به علت تشدید مهاجرت شهر و روستا، اشتغال در بخش خدمات از طریق بخش غیررسمی شهری متورم می‌شود و در مراتب میانی توسعه صنعتی، اشتغال در بخش خدمات در اثر پیوندeshای بین این بخش و سایر بخش‌ها به خصوص صنعت از منشا افزایش درآمدهای سرانه (بازخور القایی) گسترش پیدا می‌کند و فقط در مراحل ما بعد صنعتی، بخش خدمات بالاترین سهم اشتغال را به خود اختصاص می‌دهد. حال این که ما در کدام مرحله مبدأ، میانی یا مقصد هستیم، ایجاب می‌کند که تحقیقات جامعی درباره مراحل متفاوت اقتصاد ایران و تأثیرات مزبور از لحاظ ساختار اشتغال انجام گیرد.

در لیست صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال الگوی (L) اگر ۴۰ درصد بالاترین مرتبه‌ها را در نظر بگیریم، بخش (۱۸) با ساختمان‌های مسکونی و غیرمسکونی و بخش (۲۵) خدمات مؤسسات مالی و بانک و بیمه قرار می‌گیرند. در واقع تنها دو بخش (۹) و (۱۱) از نظر کدبندی (isic) به عنوان بخش صنعتی در لیست صنایع کلیدی قرار دارند. ضعیفترین عملکرد، مربوط به بخش نفت خام و گاز طبیعی است که در اقتصاد ایران همواره ضعیفترین معارضت را از لحاظ اشتغال داشته، که از تکنولوژی سرمایه‌بر بالایی برخوردار بوده و با توجه به نرخ مزد (۱/۶۲) نشان می‌دهد که بهره‌وری بالایی نیز نداشته است. نوسانات شدید قیمت نفت و کاهش آن در سال‌های مورد بررسی می‌تواند از عوامل عمده نتایج فوق باشد. صنایعی چون بخش (۸) ضمن برخورداری از پیوند فراز بالا، عملکرد ضعیفی از لحاظ پیوند نشیب داشته‌اند و بر عکس بخش (۲۰) که پیوند فراز ضعیفی را نشان می‌دهد.

۲. اصلاحیه دیاموند: (الگوهای "L") دیاموند از قطر اصلی ماتریس معکوس ضربی اشتغال (۱)، ضرب اشتغال، مستقیم هر بخش را تفیریق نمود و تبدیلی به نام را ساخت که با

شاخص‌های زل، عا مترادف قدرت انتشار و حساسیت انتشار سنجه‌ای برای خالص تأثیرات اشتغال غیرمستقیم اثرگذاری اشتغال اولیه برای بخش موردنظر ایجاد کند. در این تبدیل بخش‌هایی که در ثلث اول مرتبه‌ها قرار گرفتند، به ترتیب ۴ بخش تولید محصولات کشاورزی جنگل‌داری و دامپروری (۱)، صنایع کاغذ، خمیر کاغذ، چاپ صحافی، محصولات کاغذی و رنده کاری (۹)، صنایع نساجی، ریسندگی، بافندگی، پوشاک چرم (۱) و بالأخره صنایع تولید فلزی (آهن - مس - آلومینیم) (۱۳)، وارد لیست صنایع کلیدی شدند. همچنین تمامی بخش‌های خدماتی که دارای ضرایب اشتغال مستقیم بالایی بودند و در الگوی L جای داشتند، از زمرة صنایع کلیدی خارج شدند و در ۴۰ درصد نخست مرتبه‌ها نیز فقط یک بخش صنایع ماشین‌آلات تجهیزات و ابزار محصولات فلزی ... (۱۴) قراردارند. با ملاحظه بخش‌هایی که در دو الگوی L، A، جای دارند، ملاحظه می‌شود بخش‌های خدماتی جای خود را به دو بخش کاملاً صنعتی ۱۳ و ۱۴ داده‌اند، که از تکنیکی کاملاً سرمایه‌بر استفاده می‌نمایند. با توجه به منحنی پراکنش (۲) ضرایب همبستگی کمتری بین زل، عا ها وجود دارد و پراکندگی در دو طرف قطر اصلی افزایش یافته است. بخش‌هایی چون (۲۹) و (۱۷) دارای پیوندهای فراز بالا اما پیوندهای نشیب ضعیفی داشته‌اند و بر عکس بخش‌های (۲۰) و (۳۰) ضعیفترین عملکرد از لحاظ هر دو شاخص بخش نفت خام و گاز طبیعی است که در ردیف آخر قرار دارند، همان‌طور که مشاهده می‌شود بخش کشاورزی هنوز در رتبه نخست ایجاد اشتغال است و خالص ایجاد اشتغال آن از تمامی بخش‌ها پیشی گرفته است. زمانی که آثار اشتغال مستقیم در تبدیل L شکل (۲) و تمامی تأثیرات بازخور ثانویه در شکل (۳) تبدیل "L نسبت به بخش منشأ کسر می‌گردد (به یاد آورید که در تبدیل "L، قطر اصلی ماتریس L به صفر تبدیل می‌شود). اکثر بخش‌هایی که از تکنولوژی کاربر استفاده می‌نمایند، از لیست صنایع کلیدی خارج می‌شوند، به ویژه در تبدیل "L آثاری از بخش‌های سنتی اولیه (کشاورزی) و بخش‌های خدماتی وجود ندارد و سه بخش (۱۰) و (۱۳) و (۱۴) که همه بخش‌های صنعتی هستند، از نظر رتبه‌بندی در ثلث اول سنجه‌های عا و زل قرار می‌گیرند که پیوندهای فراز و نشیب بالایی دارند. در تبدیل "L کشاورزی از نظر شاخص نشیب "L هنوز در رتبه اول قرار دارد، در حالی که از لحاظ پیوند فراز در رتبه ۳۷ قرار گرفته است. به عبارت دیگر،

تشخیص صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال با ...

آثار غیرمستقیم اشتغال تولید کشاورزی و برآورده نمودن تقاضای واسطه‌ای سایر بخش‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و این گسترش اشتغال به طور یکنواختی در سرتاسر اقتصاد انجام می‌شود، زیرا دارای نسبتاً پایینی برابر با ۲/۶۷ است.

ملاحظه می‌شود در هر دو تبدیل وقتی آثار مستقیم از الگوی ۱ خارج شد و تنها به تأثیرات پخش هر صنعت در نظام صنایع تأکید می‌شود، ماهیت توزیع منحنی‌های پراکنش به نحوی آن را نشان می‌دهد. در شکل ۲ تعداد صنایع کلیدی از لحاظ اشتغال کاهش می‌یابد و تعداد بخش‌هایی که عملکرد خوبی از نظر پیوند فراز دارند، پیوند نشیب پایینی را نشان می‌دهند و بر عکس افزایش می‌یابد. در شکل ۳ ضریب همبستگی بین شاخص‌ها مجدداً به نوعی مشاهده می‌شود. ۶۰ تا ۷۰ درصد بخش‌ها در اطراف قطر غیراصلی (SW-NE) قرار دارند که حاکی از ضریب همبستگی مثبت اما نه به اندازه شکل ۱ است.

۳. مدل هزاری - کریشن نامورتی^۱ با موزون نمودن ماتریس ضریب اشتغال براساس تقاضای نهایی و نرخ مزد از طریق دستیابی به معادله (۶)، ده بخش نخست که به عنوان صنایع کلیدی انتخاب گردیدند طبق جدول ۳، عمدتاً از بخش‌های خدماتی و در رتبه نخست، مجدداً کشاورزی و دامپروری قرار دارد، و از ده بخش، تنها دو بخش (۹) و (۱۱) یعنی کاغذ چاپ و مقوای و رنده کاری چوب و خیزان و صنایع نساجی و پوشاک چرم در لیست بخش‌های صنعتی هستند. براین مبنای، اگر تقاضای نهایی بخش کشاورزی ۱۰ میلیون تومان افزایش یابد، تعداد ۱۹۶ شغل در بخش مزبور ایجاد خواهد شد و در بخش ساختمان‌های مسکونی و غیرمسکونی، تعداد ۱۰۲ شغل و نهایتاً در ردیف دهم عمدۀ فروشی و خردۀ فروشی، تعداد ۳۱ شغل به وجود خواهد آمد. سه بخشی که در ردیف‌های آخر قرار دارند، نفت خام و گاز طبیعی (۴)، ساختمان‌های زیرینایی (۱۷) و الار چوب و سایر محصولات جنگل و مرتع (۳) است که جمعاً اگر تقاضای نهایی هر یک ده میلیون تومان افزایش یابد، فقط ۵ شغل ایجاد می‌کنند. بدیهی است، چنانچه به ایرادهایی که در قسمت ادبیات موضوع و شاخص‌های موزون از آن یاد شد توجه نماییم، ضرورت توجه به اجزای

تقاضای نهایی - که از اقلام متفاوت تشکیل شده است - و ارتباط هر بخش با این اجزا، کاملاً احساس می‌شود. از جدول ۸ چنین بر می‌آید که همزمان با خارج نمودن آثار اشتغال مستقیم در الگوی 'L' و سپس آثار مستقیم و غیرمستقیم و بازخور ثانویه در بخش منشأ، گرایش صنایع کلیدی به بخش‌های سرمایه‌بر و صنعتی افزایش می‌یابد. به علاوه وقتی مسئله موزون نمودن بخش‌ها با تقاضای نهایی مطرح است مجدداً بخش‌های خدماتی و سنتی (کشاورزی و دامپروری)، جایگاه ویژه‌ای در بخش‌های مسهم پیدا می‌کنند. اشتراک دو روش راس موسن و هزاری منجر به پنج بخش (۱) و (۹) و (۱۱) و (۲۸) و (۳۰) خواهد بود که صنایع کاغذ، خمیر کاغذ، چاپ، صحافی، محصولات کاغذی چوب و خیزران جمعاً در یک بخش و صنایع نساجی، ریستندگی و پوشاک چرم از بخش‌های صنعتی به عنوان صنایع کلیدی محسوب می‌گردند. از آنجا که فرمول (۶) هزاری نشان‌دهنده هزینه نیروی کار مستقیم و غیرمستقیم برای حفظ سطح تقاضای نهایی در Z_F است، به نظر می‌رسد استفاده از فرمول مزبور برای مقایسه پتانسیل اشتغال بخش‌ها مفیدتر باشد تا محاسبه دقیق نیروی کار مستقیم و غیرمستقیم ناشی از تقاضای نهایی، زمانی که صنایع کلیدی را از دیدگاه تولید با بخش‌هایی که در تبدیل 'L'، 'L'

وجود دارد، مقایسه می‌کنیم فقط در بخش (۸) صنایع مواد غذایی با یکدیگر متفاوتند و به نظر می‌رسد که در این تبدیل صنایع کاربر عمده‌ای جای خود را به صنایع سرمایه‌بر و صنعتی داده‌اند و بخش‌های خدماتی و کشاورزی در زمرة صنایع کلیدی قرار ندارند.

۵. نتیجه‌گیری

مشکل رشد بی‌کاری در کشورهای توسعه نیافته و در حال توسعه از جمله کشور ما ایران، ضرورت تشخیص و اندازه‌گیری بی‌کاری در این اقتصادها و نحوه پاسخگویی به آن را آشکار ساخته است. بنابراین، شناخت صنایعی که پتانسیل اشتغال زایی بالایی دارند، برای این امر ضروری است. جدول داده‌ها - ستاندها از ابزارهای مهم تحلیل ساختاری اقتصاد، پیش‌بینی در برنامه‌ریزی توسعه و همچنین شناخت پتانسیل‌های اشتغال مستقیم و غیرمستقیم است. صنایعی که دارای بالاترین پتانسیل باشند، صنایع کلیدی تلقی می‌گردند. برای دستیابی به صنایع مزبور

تشخیص صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال با ...

در این مقاله از جدول داده‌ها - ستاندهای (۱۳۷۰) که به ۳۰ بخش هم‌فروزنی شده، استفاده نمودیم. تا با کدبندی آمار اشتغال سال مزبور هم‌خوانی داشته باشد، ضمن این‌که تجمیع تمایل به ختنی نمودن تفاوت بین پیونددها دارد و بدین‌روی، باید الگوهایی که دست کم بیشتر از ۱۸ بخش دارند، استفاده شوند. از ماتریس مزبور ماتریس معکوس لئوتنیف را استخراج و سپس با ضرب آن در ماتریس قطری ضریب اشتغال، به ماتریس معکوس ضریب اشتغال دست یافتیم که ابزار اصلی تجزیه و تحلیل تغییرات ساختاری اشتغال است. با مروری در ادبیات صنایع کلیدی از نظر تولید و همچنین تحقیقات انجام شده در باره اشتغال و صنایع کلیدی از این دیدگاه، نشان دادیم که اغلب اندیشمندان در این زمینه از روش پیونددهای فراز و نشیب و قدرت حساسیت انتشار برای کشورهایی مثل هند و ترکیه و ... صنایع کلیدی را استخراج نموده‌اند. در قسمت روش‌شناسی سعی شد به چهار روش سه‌ل الوصولی که با ابزارهای محدود ما مناسب باشد، نحوه استنتاج صنایع کلیدی شناخته شد. روش راس موسن (را) و دو تبدیل دیاموند که با ماتریس‌ها 'L' و "L" نمایی‌سازی شده‌اند و فرمول موزون شده هزاری - کریش نامورتی - معرفی شدند تا پتانسیل اشتغال بخش‌ها به هر چهار روش، مشخص و اشتراک صنایع به دست آمده، حداقل در آینده راه‌گشای تصمیم‌گیرندگان، سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان اشتغال باشد.

نتایج به دست آمده نشان داد که صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال تا حد زیادی با صنایع کلیدی از دید ستاندها (تولید) متفاوت است. به‌ویژه این امر با فاصله گرفتن الگوی 'L' از 'L' و "L" از 'L' که نخست آثار اشتغال مستقیم و سپس آثار غیرمستقیم و بازخور ثانویه بخش منشأ را از الگوی راس موسن خارج می‌سازد، به خوبی مشهود است، زیرا صنایع کاربر، از لیست صنایع کلیدی خارج می‌گردند. به عبارت دیگر، صنایع کلیدی جز در دو بخش (۹) و (۱۱) در محدوده صنعت قرار ندارند. کشاورزی در سه مورد از چهار روش به کار رفته در رتبه اول بخش‌های کلیدی از دیدگاه اشتغال است و در بقیه موارد نقش غالب با بخش‌های خدماتی است. در واقع این امر نشان می‌دهد برای دستیابی به سطح بالایی از اشتغال لازم است از درصدی از رشد

حاشیه‌ای تولید به نفع اشتغال بیشتر صرف نظر کرد و این امر برای کشورهایی مثل هند بهوضوح آزمایش شده است. بهویژه توجه به بخش کشاورزی از اهمیت خاصی برخوردار است. وجود بخش‌های خدماتی بهعنوان بخش‌های غالب، نشان می‌دهد که ساختار اقتصاد ایران از لحاظ شکل‌بندی همانند دو دهه قبل از انقلاب است و چون هنوز به سطح بلوغ صنعتی و دوره غیرصنعتی شدن (نظریه فشیر - کلارک) نرسیده است، نباید بخش عمده‌ای از اشتغال در بخش‌های خدماتی ناشی از کشش درآمدی مثبت بخش صنعت برای این بخش‌ها باشد و در مورد بخش‌های خدمات غیر رسمی و مبهم اقتصاد تحقیقات جامعی صورت گیرد و آمار مزبور را در آنجا جستجو کرد. ضعیفترین عملکرد مربوط به بخش نفت خام و گاز طبیعی است که معاضدت بسیار اندکی در ایجاد اشتغال داشته و دارند.

با ضرب ماتریس معکوس ضریب اشتغال در ستون تقاضای نهایی (F_i) پتانسیل اشتغال بخش‌های اقتصاد حاصل شده که حاصل جمع کل پتانسیل بخش‌ها بالغ بر $15.106.592$ نفر محاسبه گردیده است که با آمار اشتغال 1370 مرکز آمار ایران حدود 2 میلیون نفر تفاوت دارد. این ارقام نرخ بی‌کاری بالقوه $14/3$ درصد را نشان می‌دهد. در حالی که آمار بی‌کاری در این سال $11/4$ درصد اعلام شد و تفاوت آن را می‌توان ناشی از برآورد نمودن بخشی از آمار اشتغال و اشتباهات آماری در هر دو زمینه دانست. نرخ بی‌کاری مزبور ناشی از تأثیر منفی اجزای تقاضای نهایی بر وضع اشتغال یعنی تجارت خارجی است. به عبارتی، افزایش واردات بر صادرات در بخش‌های کاربر، از نیاز به نیروی انسانی کاسته است. در نتیجه صرف نظر از اشتباهات آماری تعادل لازم اقتصاد به بهای بی‌کاری $11/4$ درصد کل جمعیت تمام شده است. به بیان دیگر با واردات کالا عملاً اشتغال داخل به خارج از کشور منتقل می‌گردد. این امر در سیاست‌گذاری اشتغال و بهویژه ترکیب کالاهای وارداتی که مصرف نهایی، واسطه‌ای یا سرمایه‌ای است، اهمیت فراوانی دارد.

ستون تشکیل سرمایه ثابت ناخالص در بین اجزای تقاضای نهایی، گویای نارسانی‌های جدی در ساختار اقتصاد ایران، به ویژه از لحاظ سیاست‌گذاری اشتغال و ماهیت شاغل در بخش‌های کشاورزی و خدمات است. بخش کشاورزی در حالی که تنها یک درصد تشکیل سرمایه ثابت ناخالص را به خود اختصاص داده است و فقط ۷ درصد تقاضای نهایی بخش کشاورزی را تشکیل می‌دهد، بیشترین شغل را ایجاد می‌کند که این امر نشان از تکنیکی کاملاً کاربر با بهره‌وری پایین دارد. هم‌زمان بخش (۱۴) ماشین‌آلات و تجهیزات و ابزار صنعتی با بلیغden ۴۹ درصد تشکیل سرمایه ثابت ناخالص، تنها ۱۴ درصد بخش کشاورزی ایجاد شغل نموده‌اند. در حالی که حداقل پتانسیل اشتغالی بیشتر از سه برابر دارند. سرمایه‌بر بودن تکنولوژی در این بخش و کنکاش در واقعیت‌ها و ماهیت مشاغل این صنعت زمینه‌های مناسب فراوانی برای ایجاد اشتغال جدید فراهم می‌سازد.

زیرا طبق نظر پارک و جان (۱۹۸۹) تأثیر مستقیم بخش صنعت در ایجاد اشتغال گرچه نسبتاً کم است، پیوندهای غیرمستقیم می‌تواند دو تا سه برابر بزرگ‌تر از آمار هریک از زیربخش‌های خدمات، شغل ایجاد نماید. مشاهده شد بخش‌هایی که بیشترین پتانسیل اشتغال را دارند، سهمی از تشکیل سرمایه ناخالص ندارند. بزرگ شدن ابعاد دولت به ویژه در سال‌های اخیر نقش عمده‌ای در شکل‌بندی این ساختار بین بخشی اشتغال و پتانسیل‌های فوق داشته است. توصیه می‌شود بخش‌های غیررسمی و ماهیت مشاغل آنها مورد تجزیه و تحلیل جدی قرار گیرد. زیرا سهم بخش غیررسمی (که در قالب بخش‌های خدماتی بیشتر خود را نشان می‌دهد) در کل اشتغال و اگر نه سهم آن در محصول ناخالص ملی، به زیان بخش‌های رسمی اقتصاد در نیم قرن اخیر، افزایش یافته است. و خلاصه این که صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال اشتراک روش راس موسن و موزون شده هزاری، پنج بخش تولید محصولات کشاورزی و دامپروری و جنگل‌داری(۱)، صنایع کاغذ، خمیر کاغذ، چاپ و صحافی محصولات کاغذی چوب و رنده‌کاری(۹)، صنایع نساجی، ریسندگی، پوشاک و چرم (۱۱)، خدمات اجتماعی (۲۸) و سایر خدمات (۳۰) را نشان می‌دهد. و بخش‌های (۹) و (۱۱) در تمامی چهار روش، جایگاه خود را حفظ کرده‌اند.

جدول ۱. بخش‌های ماتریس هم‌فروزنی شده

شماره بخش‌های جدید	شرح بخش‌های جدول هم‌فروزنی (30×30) صطایق تجدید نظر دوم isic	بخش‌های اصلی جدول (78×78)	اشغال
۱	تولید محصولات کشاورزی، دامپروری، جنگل‌داری و شکار	۱-۲-۳-۴-۵-۶-۷-۹	۳۱۶۷۰۰۷
۲	ماهی و سایر حیوانات آبزی	۸	۳۱۵۸۲
۳	الوار، چوب و سایر محصولات جنگل و مرتع	۱۰	۶۵۹۳
۴	نفت خام و گاز طبیعی	۱۱	۷۵۰۲۷
۵	استخراج زغال سنگ	۱۲	۷۱۰۳
۶	استخراج سنگ‌های فلزی	۱۳-۱۴	۱۱۴۵۷
۷	مواد و سنگ‌های ساختمانی و سایر کانی‌های فلزی و غیرفلزی	۱۵-۱۶	۶۹۵۷
۸	صنایع مواد غذایی، آشامیدنی و دخانیات	۱۷-۱۸-۱۹-۲۰-۲۱-۲۲	۲۳۸۸۱۵
۹	صنایع کاغذ، خمیر کاغذ، چاپ، صحفی، محصولات کاغذی، چوب و رنده‌کاری و خیزران	۲۳-۲۴-۲۵-۲۶-۲۷	۹۲۸۱۸۷
۱۰	صنایع محصولات کانی غیرفلزی غیرنفت و زغال سنگ مثل سیمان و شیشه	۲۸-۲۹-۳۰	۱۶۳۲۷۹
۱۱	صنایع نساجی، ریستندگی، پوشاک و چرم	۳۱-۳۲-۳۳-۳۴	۷۹۷۱۰۵
۱۲	صنایع شیمیابی فرآورده‌های نفتی، زغال سنگ، لاستیک و پلاستیک و سایر محصولات شیمیابی	۳۵-۳۶-۳۷-۳۸-۳۹-۴۰	۱۰۲۹۵۵

ادامه جدول ۱

شماره جدید	بخش‌های جدول اصلی جدول (۷۸×۷۸)	شرح بخش‌های جدول هم‌فروضی (۳۰×۳۰) مطابق تجدید نظر دوم isic	اشغال
۱۳	۴۱-۴۲-۴۳	صنایع تولید فلزی (آهن - مس - الومینیم)	۹۰۲۲۲
۱۴	۴۴-۴۵-۴۶-۴۷-۴۸-۴۹	صنایع ماشین آلات و تجهیزات و ابزار و محصولات فلزی رادیو و تلویزیون و سایل نقليه موتوری و سایر محصولات صنعتی	۴۲۷۷۵۲
۱۵	۵۰-۵۲-۵۷	برق، گاز طبیعی، خدمات توزیع گاز مایع و فرآوردهای نفتی	۹۵۶۱۵
۱۶	۵۱		۳۳۳۸۲
۱۷	۵۳	ساختمان‌های زیربنایی	۲۲۸۸۹
۱۸	۵۴	ساختمان‌های مسکونی و غیرمسکونی	۱۱۸۶۴۰۹
۱۹	۵۵	سایر خدمات ساختمانی	۱۶۲۱۴۳
۲۰	۵۶	عمده فروشی و خرد فروشی	۱۱۴۹۴۹۹
۲۱	۵۸-۵۹	خدمات رستوران‌ها، هتل‌ها و اغذیه فروشی‌ها	۸۸۸۲۵
۲۲	۶۰-۶۱	خدمات حمل و نقل بار و مسافر	۶۵۷۹۷۷۲
۲۳	۶۲	خدمات جنی حمل و نقل و خدمات انبارداری	۱۳۱۹۰
۲۴	۶۳	خدمات ارتباطات	۹۱۰۱۹
۲۵	۶۴	خدمات مؤسسات مالی، بانک و بیمه	۱۲۴۰۹۲
۲۶	۶۵	خدمات املاک و مستغلات	۶۶۴۲۱
۲۷	۶۶-۶۷-۶۸	خدمات کسب و کار، امور عمومی، دفاعی و انتظامی	۱۵۴۷۷۷۶۳
۲۸	۶۹-۷۰-۷۱-۷۲-۷۳	خدمات اجتماعی	۱۳۹۳۸۸۷
۲۹	۷۴-۷۵-۷۶	خدمات خرید، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی	۴۷۲۵۶
۳۰	۷۷-۷۸	سایر خدمات	۵۲۹۰۳۱

جدول ۲. بخش‌های کلیدی از دیدگاه استغال: صنایعی که در ۴۰ درصد بالاترین مرتبه صنایع از نظر پیوندهای فراز و نشیب قرار گرفته‌اند (مدل L راس موسن)

مرتبه صنایع نام صنایع

پیوندهای نشیب	نام صنایع	پیوندهای فراز	شماره بخش‌ها
۱۰ درصد بالاترین مرتبه‌ها ۹ بخش	۱	محصولات کشاورزی و دامپروری	۴
	۲۸	خدمات اجتماعی	۱
	۳۰	سایر خدمات	۳
	۲۷	خدمات کسب‌رفاهی عمومی دفاعی وانتظامی	۵
	۲۶	خدمات ارتباطات	۷
	۹	کاغذچاپ و تعداد زنده کاری و چوب‌بری	۹
	۱۱	صنایع نساجی پوشاك چرم	۶
	۱۸	ساختمان‌های مسکونی و غیرمسکونی	۲
	۲۵	خدمات مؤسسات مالی بانک و بیمه	۱۰
			۱۲

جدول ۳. ده بخش صنایع کلیدی از دیدگاه استغال

$$\frac{\sum L_{ij} A_{ij} F_i}{W_i}$$

پتانسیل استغال هر بخش براساس روش هزاری که سنجادای براساس تقاضای نهایی یک واحد از هر بخش است

مرتبه	محاسبه فرمول	نام بخش	شماره بخش
۱	۱/۹۶	محصولات کشاورزی و دامپروری	۱
۲	۱/۰۲	ساختمان‌های مسکونی و غیرمسکونی	۱۸
۳	۰/۹۱	سایر خدمات	۳۰
۴	۰/۷	سایر خدمات ساختمان	۱۹
۵	۰/۶۸	کاغذچاپ و مقوا و زنده کاری چوبی	۹
۶	۰/۵۷	خدمات املاک و مستغلات	۲۶
۷	۰/۴۳	خدمات اجتماعی	۲۸
۸	۰/۴۳	خدمات رستوران‌ها و اغذیه‌فروشی	۲۱
۹	۰/۳۸	صنایع نساجی پوشاك و چرم	۱۱
۱۰	۰/۳۱	عمده‌فروشی و خردۀ فروشی	۲۰

جدول ۴. ضعیف‌ترین بخش‌ها از نظر الگوی هزاری

مرتبه	فرمول	محاسبه	نام بخش	شماره بخش
۱۱	۰/۲۹	خدمات حمل و نقل بار و مسافر	۲۲	
۱۲	۰/۲۸	صنایع مواد غذایی و آشامیدنی	۸	
۱۳	۰/۲۷	استخراج سنگ‌های فلزی	۶	
۱۴	۰/۲۸	خدمات کسب‌کار امور عمومی رفاهی و نظامی	۲۷	
۱۵	۰/۱۷	خدمات املاک و مستغلات	۲۶	
۱۶	۰/۱۷	صنایع ماشین آلات، تجهیزات ابزار آلات	۱۴	
۱۷	۰/۱۶	خدمات مؤسسات مالی بانک و بیمه	۲۵	
۱۸	۰/۱۶	صنایع محصولات کائی غیرفلزی غیرنفت و زغال سنگ	۱۰	
۱۹	۰/۱	خدمات جنبی حمل و نقل خدمات انبارداری	۲۳	
۲۰	۰/۰۸	صنایع تولید فلزی	۱۳	
۲۱	۰/۰۸	صنایع شیمیایی، نفت، زغال سنگ، لاستیک و پلاستیک	۱۲	
۲۲	۰/۰۷	خدمات خیریه فرهنگی ورزشی	۲۹	
۲۳	۰/۰۶	ماهی و سایر حیوانات آبزی	۲	
۲۴	۰/۰۵	برق و گاز طبیعی و خدمات توزیع گاز مایع و فرآورده‌های مربوط	۱۵	
۲۵	۰/۰۳	آب	۱۶	
۲۶	۰/۰۳	استخراج زغال سنگ	۵	
۲۷	۰/۰۲	مواد سنگ‌های ساختمانی و سایر کانی‌های فلزی	۷	
۲۸	۰/۰۲	نفت خام و گاز طبیعی	۴	
۲۹	۰/۰۲	ساختمان‌های زیربنایی	۱۷	
۳۰	۰/۰۱	الوار چوب و سایر محصولات جنگل و مرتع	۳	

جدول ۵. ده بخش اول پیوندها و صنایع کلیدی از دیدگاه ستاندها (جدول ۳۰×۳۰) هم فزونی شده)

مرتبه	اثرات نشیب	شماره بخش	نام بخش
۱	۲۰۴۴	۱	محصولات کشاورزی و دامپروری
۲	۲۱۰۸	۱۲	صنایع شیمیایی، نفت، زغال سنگ، لاستیک و پلاستیک
۳	۱۷۸۹	۱۳	صنایع تولید فلزی
۴	۱۷۸۲	۱۴	صنایع ماشین آلات، تجهیزات، ابزار
۵	۱۷۶۷	۲۲	خدمات حمل و نقل بار و مسافر
۶	۱۷۳۹	۱۵	عمده فروشی و خرده فروشی
۷	۱۷۳۸	۱۱	برق، گاز طبیعی، خدمات، توزیع گاز مایع و فرآوردها
۸	۱۷۰۷	۹	صنایع نساجی، پوشاک و چرم
۹	۱۷۰۳	۸	کاغذ چاپ و مقوا و رنده کاری چوب بری
۱۰	۱۷۰۱		صنایع مواد غذایی، آشامیدنی و دخانیات

مرتبه	اثرات فراز	شماره بخش	نام بخش
۱	۱/۴۴	۸	صنایع مواد غذایی، آشامیدنی، دخانیات
۲	۱/۳۵	۱۳	صنایع تولید فلزی
۳	۱/۳۴	۱۱	صنایع نساجی، پوشاک و چرم
۴	۱/۳۴	۱۹	سایر خدمات ساختمان
۵	۱/۳۳	۲۹	خدمات خیریه، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی
۶	۱/۱۸	۱۷	ساختمان‌های زیربنایی
۷	۱/۱۷	۱۸	ساختمان‌های مسکونی و غیرمسکونی
۸	۱/۱۲۵	۱۴	صنایع ماشین آلات، تجهیزات، ابزار
۹	۱/۱۲	۹	کاغذ چاپ و مقوا و رنده کاری و چوب بری
۱۰		۱۲	صنایع شیمیایی، نفت، زغال سنگ، لاستیک و پلاستیک

تشخیص صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال با ...

شماره پنجم	یوند شنبه	ماهیس	L	U	و جدول ۷	بجز
۱	۴۳۶۱۳	۸۴۵/۲	۱	۱۸۱/۱	۱۰۰	۴
۲	۴۳۶۱۰	۰۲۵۷۰	۲۱	۰۲۷۰۰	۳۴۵۰	۱۱
۳	۴۳۶۱۰	۰۵۰۴۴	۲۲	۰۳۴۹۰	۴۷۸۹	۱۲
۴	۴۳۶۱۰	۰۷۰۹۰	۲۳	۰۱۹۱۰	۴۱۱۴	۱۳
۵	۴۳۶۱۰	۰۷۱۸۰	۲۴	۰۱۹۲۱	۳۷۳۷	۱۴
۶	۴۳۶۱۰	۰۷۱۹۷	۲۵	۰۱۹۴۳	۳۷۳۷	۱۵
۷	۴۳۶۱۰	۰۷۲۰۰	۲۶	۰۱۹۵۰	۳۷۳۷	۱۶
۸	۴۳۶۱۰	۰۷۲۰۷	۲۷	۰۱۹۵۷	۳۷۳۷	۱۷
۹	۴۳۶۱۰	۰۷۲۱۰	۲۸	۰۱۹۶۰	۳۷۳۷	۱۸
۱۰	۴۳۶۱۰	۰۷۲۱۷	۲۹	۰۱۹۶۷	۳۷۳۷	۱۹
۱۱	۴۳۶۱۰	۰۷۲۲۰	۳۰	۰۱۹۷۰	۳۷۳۷	۲۰
۱۲	۴۳۶۱۰	۰۷۲۲۳	۳۱	۰۱۹۷۳	۳۷۳۷	۲۱
۱۳	۴۳۶۱۰	۰۷۲۲۶	۳۲	۰۱۹۷۶	۳۷۳۷	۲۲
۱۴	۴۳۶۱۰	۰۷۲۲۹	۳۳	۰۱۹۷۹	۳۷۳۷	۲۳
۱۵	۴۳۶۱۰	۰۷۲۳۲	۳۴	۰۱۹۸۲	۳۷۳۷	۲۴
۱۶	۴۳۶۱۰	۰۷۲۳۵	۳۵	۰۱۹۸۵	۳۷۳۷	۲۵
۱۷	۴۳۶۱۰	۰۷۲۳۸	۳۶	۰۱۹۸۸	۳۷۳۷	۲۶
۱۸	۴۳۶۱۰	۰۷۲۴۱	۳۷	۰۱۹۹۱	۳۷۳۷	۲۷
۱۹	۴۳۶۱۰	۰۷۲۴۴	۳۸	۰۱۹۹۴	۳۷۳۷	۲۸
۲۰	۴۳۶۱۰	۰۷۲۴۷	۳۹	۰۱۹۹۷	۳۷۳۷	۲۹
۲۱	۴۳۶۱۰	۰۷۲۵۰	۴۰	۰۱۹۹۰	۳۷۳۷	۳۰
۲۲	۴۳۶۱۰	۰۷۲۵۳	۴۱	۰۱۹۹۳	۳۷۳۷	۳۱
۲۳	۴۳۶۱۰	۰۷۲۵۶	۴۲	۰۱۹۹۶	۳۷۳۷	۳۲
۲۴	۴۳۶۱۰	۰۷۲۵۹	۴۳	۰۱۹۹۹	۳۷۳۷	۳۳
۲۵	۴۳۶۱۰	۰۷۲۶۲	۴۴	۰۱۹۰۰	۳۷۳۷	۳۴
۲۶	۴۳۶۱۰	۰۷۲۶۵	۴۵	۰۱۹۰۳	۳۷۳۷	۳۵
۲۷	۴۳۶۱۰	۰۷۲۶۸	۴۶	۰۱۹۰۶	۳۷۳۷	۳۶
۲۸	۴۳۶۱۰	۰۷۲۷۱	۴۷	۰۱۹۰۹	۳۷۳۷	۳۷
۲۹	۴۳۶۱۰	۰۷۲۷۴	۴۸	۰۱۹۱۲	۳۷۳۷	۳۸
۳۰	۴۳۶۱۰	۰۷۲۷۷	۴۹	۰۱۹۱۵	۳۷۳۷	۳۹
۳۱	۴۳۶۱۰	۰۷۲۷۰	۵۰	۰۱۹۱۸	۳۷۳۷	۴۰
۳۲	۴۳۶۱۰	۰۷۲۷۳	۵۱	۰۱۹۲۱	۳۷۳۷	۴۱
۳۳	۴۳۶۱۰	۰۷۲۷۶	۵۲	۰۱۹۲۴	۳۷۳۷	۴۲
۳۴	۴۳۶۱۰	۰۷۲۷۹	۵۳	۰۱۹۲۷	۳۷۳۷	۴۳
۳۵	۴۳۶۱۰	۰۷۲۸۲	۵۴	۰۱۹۳۰	۳۷۳۷	۴۴
۳۶	۴۳۶۱۰	۰۷۲۸۵	۵۵	۰۱۹۳۳	۳۷۳۷	۴۵
۳۷	۴۳۶۱۰	۰۷۲۸۸	۵۶	۰۱۹۳۶	۳۷۳۷	۴۶
۳۸	۴۳۶۱۰	۰۷۲۹۱	۵۷	۰۱۹۳۹	۳۷۳۷	۴۷
۳۹	۴۳۶۱۰	۰۷۲۹۴	۵۸	۰۱۹۴۲	۳۷۳۷	۴۸
۴۰	۴۳۶۱۰	۰۷۲۹۷	۵۹	۰۱۹۴۵	۳۷۳۷	۴۹
۴۱	۴۳۶۱۰	۰۷۳۰۰	۶۰	۰۱۹۴۸	۳۷۳۷	۵۰
۴۲	۴۳۶۱۰	۰۷۳۰۳	۶۱	۰۱۹۵۱	۳۷۳۷	۵۱
۴۳	۴۳۶۱۰	۰۷۳۰۶	۶۲	۰۱۹۵۴	۳۷۳۷	۵۲
۴۴	۴۳۶۱۰	۰۷۳۰۹	۶۳	۰۱۹۵۷	۳۷۳۷	۵۳
۴۵	۴۳۶۱۰	۰۷۳۱۲	۶۴	۰۱۹۶۰	۳۷۳۷	۵۴
۴۶	۴۳۶۱۰	۰۷۳۱۵	۶۵	۰۱۹۶۳	۳۷۳۷	۵۵
۴۷	۴۳۶۱۰	۰۷۳۱۸	۶۶	۰۱۹۶۶	۳۷۳۷	۵۶
۴۸	۴۳۶۱۰	۰۷۳۲۱	۶۷	۰۱۹۶۹	۳۷۳۷	۵۷
۴۹	۴۳۶۱۰	۰۷۳۲۴	۶۸	۰۱۹۷۲	۳۷۳۷	۵۸
۵۰	۴۳۶۱۰	۰۷۳۲۷	۶۹	۰۱۹۷۵	۳۷۳۷	۵۹
۵۱	۴۳۶۱۰	۰۷۳۳۰	۷۰	۰۱۹۷۸	۳۷۳۷	۶۰
۵۲	۴۳۶۱۰	۰۷۳۳۳	۷۱	۰۱۹۸۱	۳۷۳۷	۶۱
۵۳	۴۳۶۱۰	۰۷۳۳۶	۷۲	۰۱۹۸۴	۳۷۳۷	۶۲
۵۴	۴۳۶۱۰	۰۷۳۳۹	۷۳	۰۱۹۸۷	۳۷۳۷	۶۳
۵۵	۴۳۶۱۰	۰۷۳۴۲	۷۴	۰۱۹۹۰	۳۷۳۷	۶۴
۵۶	۴۳۶۱۰	۰۷۳۴۵	۷۵	۰۱۹۹۳	۳۷۳۷	۶۵
۵۷	۴۳۶۱۰	۰۷۳۴۸	۷۶	۰۱۹۹۶	۳۷۳۷	۶۶
۵۸	۴۳۶۱۰	۰۷۳۵۱	۷۷	۰۱۹۹۹	۳۷۳۷	۶۷
۵۹	۴۳۶۱۰	۰۷۳۵۴	۷۸	۰۱۹۰۲	۳۷۳۷	۶۸
۶۰	۴۳۶۱۰	۰۷۳۵۷	۷۹	۰۱۹۰۵	۳۷۳۷	۶۹
۶۱	۴۳۶۱۰	۰۷۳۶۰	۸۰	۰۱۹۰۸	۳۷۳۷	۷۰
۶۲	۴۳۶۱۰	۰۷۳۶۳	۸۱	۰۱۹۱۱	۳۷۳۷	۷۱
۶۳	۴۳۶۱۰	۰۷۳۶۶	۸۲	۰۱۹۱۴	۳۷۳۷	۷۲
۶۴	۴۳۶۱۰	۰۷۳۶۹	۸۳	۰۱۹۱۷	۳۷۳۷	۷۳
۶۵	۴۳۶۱۰	۰۷۳۷۲	۸۴	۰۱۹۲۰	۳۷۳۷	۷۴
۶۶	۴۳۶۱۰	۰۷۳۷۵	۸۵	۰۱۹۲۳	۳۷۳۷	۷۵
۶۷	۴۳۶۱۰	۰۷۳۷۸	۸۶	۰۱۹۲۶	۳۷۳۷	۷۶
۶۸	۴۳۶۱۰	۰۷۳۸۱	۸۷	۰۱۹۲۹	۳۷۳۷	۷۷
۶۹	۴۳۶۱۰	۰۷۳۸۴	۸۸	۰۱۹۳۲	۳۷۳۷	۷۸
۷۰	۴۳۶۱۰	۰۷۳۸۷	۸۹	۰۱۹۳۵	۳۷۳۷	۷۹
۷۱	۴۳۶۱۰	۰۷۳۹۰	۹۰	۰۱۹۳۸	۳۷۳۷	۸۰
۷۲	۴۳۶۱۰	۰۷۳۹۳	۹۱	۰۱۹۴۱	۳۷۳۷	۸۱
۷۳	۴۳۶۱۰	۰۷۳۹۶	۹۲	۰۱۹۴۴	۳۷۳۷	۸۲
۷۴	۴۳۶۱۰	۰۷۳۹۹	۹۳	۰۱۹۴۷	۳۷۳۷	۸۳
۷۵	۴۳۶۱۰	۰۷۴۰۲	۹۴	۰۱۹۵۰	۳۷۳۷	۸۴
۷۶	۴۳۶۱۰	۰۷۴۰۵	۹۵	۰۱۹۵۳	۳۷۳۷	۸۵
۷۷	۴۳۶۱۰	۰۷۴۰۸	۹۶	۰۱۹۵۶	۳۷۳۷	۸۶
۷۸	۴۳۶۱۰	۰۷۴۱۱	۹۷	۰۱۹۵۹	۳۷۳۷	۸۷
۷۹	۴۳۶۱۰	۰۷۴۱۴	۹۸	۰۱۹۶۲	۳۷۳۷	۸۸
۸۰	۴۳۶۱۰	۰۷۴۱۷	۹۹	۰۱۹۶۵	۳۷۳۷	۸۹
۸۱	۴۳۶۱۰	۰۷۴۲۰	۱۰۰	۰۱۹۶۸	۳۷۳۷	۹۰
۸۲	۴۳۶۱۰	۰۷۴۲۳	۱۰۱	۰۱۹۷۱	۳۷۳۷	۹۱
۸۳	۴۳۶۱۰	۰۷۴۲۶	۱۰۲	۰۱۹۷۴	۳۷۳۷	۹۲
۸۴	۴۳۶۱۰	۰۷۴۲۹	۱۰۳	۰۱۹۷۷	۳۷۳۷	۹۳
۸۵	۴۳۶۱۰	۰۷۴۳۲	۱۰۴	۰۱۹۸۰	۳۷۳۷	۹۴
۸۶	۴۳۶۱۰	۰۷۴۳۵	۱۰۵	۰۱۹۸۳	۳۷۳۷	۹۵
۸۷	۴۳۶۱۰	۰۷۴۳۸	۱۰۶	۰۱۹۸۶	۳۷۳۷	۹۶
۸۸	۴۳۶۱۰	۰۷۴۴۱	۱۰۷	۰۱۹۸۹	۳۷۳۷	۹۷
۸۹	۴۳۶۱۰	۰۷۴۴۴	۱۰۸	۰۱۹۹۲	۳۷۳۷	۹۸
۹۰	۴۳۶۱۰	۰۷۴۴۷	۱۰۹	۰۱۹۹۵	۳۷۳۷	۹۹
۹۱	۴۳۶۱۰	۰۷۴۴۰	۱۱۰	۰۱۹۹۸	۳۷۳۷	۱۰۰

جدول ۷. ضریب استعمال ماتریس هم‌فروزنی شده

	بخش‌ها	جبران خدمات کارکنان به میلیون ریال	استعمال به تقریب	ستانده	ضریب استعمال	نوع مزد
۱	محصولات کشاورزی و دامپروری	۶۷۵۹۲	۲۱۶۷۰.۷	۱۰۹۲۵۴۶۸	/۰/۲۸۹۸۷۳۸.۷	/۰/۲۱۳۲۹.۳
۲	ماهی و سایر حیوانات آبزی	۹۷۷۲۹	۳۱۰۵۲	۲۲۵.۵۳	/۰/۹۴۲۵۹۷۱۴	/۰/۹۶۷۷۹۸۱
۳	والار، جوب و سایر محصولات جنگلی و مرتع	۴۵۸۴۲	۶۵۹۲	۱۷۷۸۱۸	/۰/۰۳۰.۷۷۲۳۶	/۰/۰۵۲۲۸۲۸
۴	نفت خام و گاز طبیعی	۱۲۱۰۹۹	۷۵.۲۷	۲۶۸۶۶۲	/۰/۰۲۰.۳۳۹۸۹۶	/۰/۹۲۰.۷۲۵۰
۵	استخراج زغال سنگ	۴۴۲۱۱	۷۱.۳	۸۲.۷۴	/۰/۰۸۵۴۳۸۵۱	/۰/۲۲۴۲۷۱۴
۶	استخراج سنگ‌های قازی	۱۰۸۳۴	۱۱۴۵۲	۹۵۷۶۷	/۰/۱۱۹۶۳۴۱۱۲	/۰/۹۴۵۴۲۲۸
۷	مواد و سیک‌های ساختمان و سایر کالاهای فلزی و غیره	۲۴۶۳۷	۵۹۵۷	۲۷۱۸۱۴	/۰/۰۲۰۵۹۷۸.۸	/۰/۰۴۱۶۱۲۷۶
۸	صنایع مواد غذایی، آشامیدنی و دخانیات	۲۹۱۰۷	۲۲۸۸۱۵	۷۶۹۱۰۰۲	/۰/۰۳۰.۵۱۲۱۷	/۰/۲۱۸۵۸۷۶
۹	کاغذ، جاپ و مقوای و پونه کاری و جوپیری	۱۴۶۴۹۴	۱۶۲۲۷۹	۸۰۱۷۷۸	/۰/۰۳۶۵	/۰/۰۸۹۷
۱۰	صنایع محصولات کائی غیرفلزی پیزندت و زغال سنگ	۲۷.۲۲۲	۱۷۶.۹	۱۲۲۲۴۲۸	/۰/۰۴۵۶۹۴۲۱	/۰/۰۵۰۵۸۴۳
۱۱	صنایع ناساجی، پوششگری و پودر	۸۱۱.۹۵	۷۹۷۱.۰	۴۶۸۶.۹۱	/۰/۱۷.۰۰۱۹۷	/۰/۰۱۷۵۵۱
۱۲	صنایع شیمیایی، نفت‌زغال‌سنگ، لاستیک و پلاستیک	۲۳۷۱۵۶	۱۰۲۹۵۵	۱۷۲.۵۹۱	/۰/۰۵۹۸۳۴۹۹۸	/۰/۰۳۴۹۱۸
۱۳	صنایع تولید فلزی	۲۳۰۹۳۴	۹۰۲۲۲	۱۵۰۳۸۰۹	/۰/۰۵۹۹۵۶۵۱	/۰/۰۵۶۹۱۶۶
۱۴	صنایع ماشین‌آلات، تجهیزات، ابزار	۵۶۹۶۱۲	۴۲۷۷۲۵	۴۵۱۸۳۵۷	/۰/۰۹۴۵۰۸۹۴۱	/۰/۳۲۳۱۹۹۱
۱۵	برق، گاز طبیعی، خدمات توزیع گازی، مایع و فراورده‌ها	۳۱۱۶۶۹	۹۵۶۱۵	۱۱۷۵۲۷۷	/۰/۰۸۱۲۵۰۲۸۹	/۰/۰۶۲۲۷۶۲۱
۱۶	اب	۲۰۰۲۱۵	۲۲۳۸۳	۲۸۸۴۱۱	/۰/۱۰۵۷۸۰.۱۷	/۰/۹۹۷۵۰۱۳۷
۱۷	ساختمان‌های زیربنایی	۲۴۵۷۰.۶	۲۲۸۸۹	۱۱۶۶.۹۲	/۰/۰۲۰.۴۸۶۳۴۲	/۰/۰۲۸۰۳۲
۱۸	ساختمان‌های مسکونی و غیرمسکونی	۵۹۶۷۵۰	۱۱۸۶۴.۹	۲۴۵۰.۱۲۶	/۰/۰۴۳۸۷۲۱۰.۸	/۰/۰۲۹۸۸۴
۱۹	سایر خدمات ساختمان	۴۶۲۲۸۸	۱۶۲۱۴۳	۲۹۲۷۲۴۴	/۰/-۰۵۵۲۸۹۱۳۶	/۰/۰۸۵۱۷۲۹۶
۲۰	عدمه فروش و خرده فروشی	۵۶۷.۵۱	۱۱۴۹۴۹۹	۸۵۸۲.۱۷	/۰/۰۱۳۳۹۴۲۷۵۵	/۰/۰۴۳۳.۰۷
۲۱	خدمات رستوران‌ها، هتل‌ها و اغذیه فروش‌ها	۵۲۸۶۴	۸۸۸۲۵	۷۵۶.۹۶	/۰/۰۱۱۳۴۷۸۴۶۱	/۰/۰.۷۷۷۲۸۷
۲۲	خدمات حمل و نقل بار و مسافر	۴۹۱۰۱۲	۶۰۷۹۷۷	۴۷۴۲۵۴۹	/۰/۰۱۳۸۷۳۸.۰	/۰/۰۷۴۵۲۵.۰
۲۳	خدمات جنگی حمل و نقل و خدمات ابزارداری	۳۰۱۴۳	۱۳۱۹	۹۸۰۱۴	/۰/۱۲۴۵۷۷۶۱۲	/۰/۲۸۰۵۲۹۱۹
۲۴	خدمات ارتباطات	۱۹۱۰۶۶	۹۱.۱۹	۳۰۵۸۹۳	/۰/۰۲۹۷۵۵۱۷۵۸	/۰/۰۹۹۱۸۸۱
۲۵	خدمات مؤسسات مالی، بانک و بیمه	۲۸۹۲۴۵	۱۲۴۵۹۲	۷۷۹۱۶۲	/۰/۰۱۰۹۹۵۱۲۹	/۰/۰۲۲۰۱۰۳۷۵
۲۶	خدمات املاک و مستغلات	۶۸۷۹	۶۶۴۲۱	۶۷۷۹۷۵۱	/۰/۰۰۰۹۷۹۶۹۶۷	/۰/۰۱۰۳۶۶۶
۲۷	خدمات کسب و کار، امور عمومی، دفاعی و انتظامی	۲۲۰۷۴۵۹	۱۵۴۷۷۶۷	۴۸۷۲۴۵۹	/۰/۱۷۱۷۶۵۵۴۱۸	/۰/۰۹۰.۰۷۴۲۸
۲۸	خدمات اجتماعی	۱۷۷۵۱۱۶	۱۳۹۳۸۷	۲۹۲۵۳۵	/۰/۰۴۷۵۴۸۵۴۹	/۰/۰۲۷۳۵۰.۰
۲۹	خدمات خیریه، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی	۱۵۴۵۱۱	۴۷۲۵۶	۶۳۶۸۵۹	/۰/۰۷۲۲۰۱۶۶۸	/۰/۰۲۶۹۰۵۸۰۹
۳۰	سایر خدمات	۱۶۴۷۰.۶	۳۶۴۲۱۱	۱۰۱۲۱۷	/۰/۰۳۵۹۷۷۹۵۹۰	/۰/۰۴۵۲۲۲۶۹

جدول ۸ صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال از چهار روش بررسی شده

روش راس موسن ۱

نام پختش

شماره

۱	تولید محصولات کشاورزی، دامپروری، جنگل‌داری و شکار صنایع کاغذ، خسیرکاغذ، چاپ، صحفی، محصولات کاغذی، چوب و تولید محصولات کشاورزی، دامپروری، جنگل‌داری و شکار	۹	تولید محصولات کشاورزی، دامپروری، چاپ، صحفی، محصولات کاغذی، چوب و صنایع کاغذ و خسیرکاغذ، چاپ، صحفی، محصولات کاغذی، چوب و	۱
۱۱	صنایع نساجی، رسنگی، پوشاک و چرم و زده کاری	۱۱	صنایع نساجی، رسنگی، پوشاک و چرم و زده کاری	۱
۱۳	صنایع تولید فلزی [آهن- مس- آلمینیوم] خدمات ارزیابیها	۲۴	خدمات ارزیابیها خدمات کسب و کار امور عمومی (فروعی و انتظامی)	۹
۱۴	صنایع ماتریس آلات تجهیزات و لوازم و محصولات فازی رادیو و تلویزیون، وسایل تعلیمه موثری و سایر محصولات صنعتی سایر خدمات	۲۸	خدمات اجتماعی خدمات کسب و کار امور عمومی (فروعی و انتظامی)	۱
۱۸	ساختهای مسکونی و غیرمسکونی خدمات موسسات مالی، بانک و بیمه	۲۵	خدمات موسسات مالی، بانک و بیمه صرتبهها	۱
۲۶	درصد بالاترین	۲۶	خدمات موسسات مالی، بانک و بیمه صرتبهها	۹
۲۸	خدمات اجتماعی وسایل خدمات	۳۰	خدمات اجتماعی وسایل خدمات	۱

- ۱- تولید محصولات کشاورزی، دامپروری، جنگل‌داری و شکار
- ۹- صنایع کاغذ، خسیرکاغذ، چاپ و صحفی، محصولات کاغذی چوب و زده کاری
- ۱۱- صنایع نساجی، رسنگی، پوشاک و چرم
- ۲۸- خدمات اجتماعی
- ۳۰- سایر خدمات

اصلاحیه دیاموند (الرات بالاخور تابویه خالص) ^{۱۳}

شماره	نام پختش	نام پختش	روش هزاری
۱۰	تولید مخصوص لاتکس اوزری، دام پروری، جمل داری و شکار	تولید مخصوص لاتکس اوزری، دام پروری، جمل داری و شکار	تولید مخصوص لاتکس اوزری، دام پروری، جمل داری و شکار
۱۳	صنایع تولید فائزی (آهن - مس - الومینیم)	ساختمان های مسکونی و غیر مسکونی	ساختمان های مسکونی و غیر مسکونی
۱۴	صنایع ماشین آلات و تجهیزات و ابزار و مخصوصات فلزی رادیو و تلویزیون	ساختمان های مسکونی و غیر مسکونی	ساختمان های مسکونی و غیر مسکونی
۱۵	وسایل تقلیل موثری، سایر مخصوصات صنعتی	ساختمان های مسکونی و غیر مسکونی	ساختمان های مسکونی و غیر مسکونی
۱۶	خدمات اسلام و مستقلات	ساختمان های مسکونی و غیر مسکونی	ساختمان های مسکونی و غیر مسکونی
۱۷	خدمات اسلامی و مستقلات	ساختمان های مسکونی و غیر مسکونی	ساختمان های مسکونی و غیر مسکونی
۱۸	ساختمان های مسکونی و غیر مسکونی	ساختمان های مسکونی و غیر مسکونی	ساختمان های مسکونی و غیر مسکونی
۱۹	تسایر خدمات اجتماعی	تسایر خدمات اجتماعی	تسایر خدمات اجتماعی
۲۰	خدمات اسلامی و مستقلات	خدمات اسلامی و مستقلات	خدمات اسلامی و مستقلات
۲۱	خدمات اسلامی و مستقلات	خدمات اسلامی و مستقلات	خدمات اسلامی و مستقلات
۲۲	خدمات حمل و نقل بار و مسافر	خدمات حمل و نقل بار و مسافر	خدمات حمل و نقل بار و مسافر
۲۳	صنایع مواد غذایی آشامیدنی و دخانیات	صنایع مواد غذایی آشامیدنی و دخانیات	صنایع مواد غذایی آشامیدنی و دخانیات
۲۴	مادرصد بالاترین مرتبها	مادرصد بالاترین مرتبها	مادرصد بالاترین مرتبها

جدول ۹. صنایع کلیدی از دیدگاه تولید روش راس موسن - هیرشمن

(جدول 30×30 هم‌فزوونی شده ۱۳۷۰)

Ui > ۱		Uj > ۱		صنایع کلیدی (اشتراک Ui و Uj بیشتر از واحد)	
شماره بخش	مرتبه	شماره بخش	مرتبه	شماره بخش	نام بخش
۱	۱	۸	۱	۸	صنایع مواد غذایی، آشامیدنی و دخانیات
۱۲	۲	۱۳	۲	۱۳	صنایع تولید فلزی (مس - آهن - الومینیم)
۱۳	۳	۱۱	۳	۱۱	صنایع نساجی، رسندگی، پوشاسک و چرم
۱۴	۴	۱۹	۴	۱۴	صنایع ماشین‌آلات و تجهیزات و ابزار و
۲۲	۵	۲۹	۵		محصولات فلزی رادیو و تلویزیون،
۲۰	۶	۱۷	۶		وسایل نقلیه موتوری و سایر محصولات صنعتی
۱۵	۷	۱۸	۷	۹	صنایع کاغذ، خمیر چاپ، صحافی،
۱۱	۸	۱۴	۸		محصولات کاغذی و رنده کاری
۹	۹	۹	۹		
۸	۱۰	۲۱	۱۰		

برای ابعاد تجمعی شده بخش‌های کلیدی به جدول ۱ مراجعه شود.

جدول ۱۰. پتانسیل اشتغال بخش‌ها

بخش‌ها	تلاصصی نهایی F1	EP					نفر تفاوت EP-E	ملاحظات
		پتانسیل اشتغال بخش‌ها و اجزای تلاصصی نهایی (C)	اشغال طبق آمار	پتانسیل اشتغال با بخش‌ها	پتانسیل اشتغال با ثابت تاخالص	نمره درصد (%)	مصرف خانوار	
۱	۳۷۷۹۵۱۶	۱۷۹۴۵۶۳	۰/۰۱	۲۷۲۲۴۲	۲۴۸۴۵۵۱	۳۱۶۷۰۰۷	۲۱۷۵۴۴	تک CF F1٪/٪ است
۲	۲۲۷۳۲۱	۲۱۲۲۶۳	.	.	۲۳۵۷۸	۳۱۵۸۲	۹۹۶	
۳	۷۴۸۱۴	۱۲۴۹۸	.	.	۱۰۳۱۸	۶۵۹۳	۳۷۲۵	
۴	۲۵۷۹۰۳۸	.	.	.	۷۵۹۷۸	۷۵۰۲۷	۹۵۱	
۵	۱۴۴۸۰	۱۵۲	.	.	۲۳۷۵۸	۷۱۰۳	۱۶۶۰۵	
۶	۲۵۶۴	.	.	.	۵۳۷۶۵	۱۱۴۵۷	۴۳۳۰۸	
۷	۵۷۱۷۶	۱۰۷۱	.	.	۹۸۶	۵۹۵۷	۲۸۴۹	
۸	۶۶۳۳۲۰۹	۵۲۸۰۰۴۴	.	.	۲۵۰۷۳۴۴	۲۲۸۱۵	۱۳۰۳۱	
۹	۱۵۲۷۱۴	۱۸۷۸۴۵	.	۲۲۴۵	۲۹۴۴۱۹	۱۵۳۲۸۲	۱۳۱۰۳۷	
۱۰	۱۹۶۵۰۱	۶۵۶۱۸	.	.	۲۰۷۳۰۴	۱۴۳۲۷۹	۴۶۰۲۵	
۱۱	۲۹۲۵۰۶۹	۲۳۷۵۶۷	.	۱۵۸۷	۱۰۱۳۲۲۷	۷۹۷۱۰۵	۲۱۶۲۲۲	
۱۲	۹۲۱۰۰	۶۲۱۶۰۷	.	.	۴۱۷۸۱۴	۱۰۲۹۵۵	۲۱۴۸۰۹	
۱۳	۵۰۸۹۰	.	.	.	۲۴۷۹۰۹	۹۰۲۲۲	۲۰۵۸۶۷	
۱۴	۸۵۳۱۴۲۴	۵۹۴۳۴۵	%۴۹	۴۵۷۰۳۲۹	۱۲۱۰۰۶	۴۲۷۲۵۲	۷۸۷۰۴	
۱۵	۲۲۱۰۵۷۴	۳۱۵۳۵۴	.	.	۱۲۳۳۱۷	۹۵۶۱۵	۲۷۷۰۲	
۱۶	۹۰۲۶۱	۹۰۲۶۱	.	.	۳۸۰۱۴	۳۲۲۸۳	۴۶۳۱	
۱۷	۱۱۶۹۷۹	.	۰/۰۸	۱۱۶۹۷۹	۲۲۸۹۴	۲۲۸۱۹	-۵	
۱۸	۳۰۷۶۰۲۸	۲۱۸۹۲	۰/۱۲	۲۰۵۲۶۴۵	۱۱۸۶۹۰۰	۱۱۸۶۴۰۹	۴۹۱	
۱۹	۲۶۶۲۲۰۷	.	۰/۱۸	۲۶۶۲۲۰۷	۱۶۶۷۱۷	۱۶۲۱۴۳	۴۵۷۴	
۲۰	۵۸۹۶۹۲۳	۵۰۲۶۰۱۶	%۴۱	۵۰۹۰۱۴	۱۲۹۴۴۲۸	۱۱۴۹۴۹۹	۱۴۴۸۴۹	
۲۱	۸۱۴۲۸۰	۸۰۲۷۴۵	.	.	۱۱۶۹۲	۸۸۲۴۵	۲۷۴۵۷	
۲۲	۲۶۷۶۶۹۸	۲۳۱۴۴۷۴	%۱۶	.	۲۳۷۳۵۷	۸۳۷۳۱۸	۶۰۷۹۷۲	۱۷۹۲۴۶
۲۳	۵۳۴۹	۵۷	.	.	۳۹۵۱۰	۱۳۱۹۰	۱۶۳۲۰	
۲۴	۱۶۴۶۰	۱۶۴۶۰	.	.	۱۰۱۴۸	۹۱۰۱۹	۱۰۴۴۹	
۲۵	۳۷۰۰۷۵	۱۹۲۰۴۲	.	.	۱۶۱۰۲۳	۱۲۳۵۹۲	۲۵۶۱۱	
۲۶	۵۷۳۹۳۶۵	۶۷۱۰۵۸۷	.	۲۸۷۷۸	۵۵۶۳۴	۵۵۴۲۱	۲۲۳	
۲۷	۴۶۶۳۱۸۷	۳۷۸۰۸۷	.	.	۱۰۹۸۴۸۸	۱۰۴۷۶۳	۵۰۷۲۵	
۲۸	۲۸۷۶۵۴۶	۹۰۰۴۲۰	.	.	۱۳۲۱۳۶۱	۱۳۹۲۸۷	۲۷۴۷۴	
۲۹	۶۰۹۳۱۲	۲۰۶۲۷۰	.	.	۴۸	۴۷۶۱۲	۴۲۸۰۴	
۳۰	۳۰۶۵۴۲	۶۰۲۱۲۸	.	.	۶۷۰۲۵۷	۲۶۴۲۱۱	۳۰۶۰۴۴	
جمع			%۱۰۰	۱۴۶۴۴۵۰۲	۱۵۳۷۸۸۴	۱۳۰۶۶۱۵	۲۲۴۱۲۷۷	نرخ بی کاری بالقوه ۱۴/۴

جدول ۱۱. فهرست بخش‌های اقتصاد ایران

۷۸ بخش فعالیت‌های متفاوت اقتصادی در جدول داده‌ها – ستاندهای اخیر اقتصاد ایران مبتنی بر آمار ایران ۱۳۷۰ (مرکز آمار)

۱. گندم
۲. برنج (شلتوك)
۳. چغندر قند و نیشکر
۴. سایر نباتات صنعتی
۵. سایر محصولات حاصل از زراعت و باغذاری و خدمات کشاورزی
۶. گاو، گاویش، گوسفند، بز و سایر محصولات دامداری
۷. مرغ و جوجه و سایر محصولات پرورش طیور و ماکیان
۸. ماهی و سایر حیوانات آبزی
۹. عسل با موم، تخم نوغان، پیله و حیوانات شکاری
۱۰. الوار، چوب و سایر محصولات جنگل و مرتع
۱۱. نفت خام و گاز طبیعی
۱۲. زغال سنگ
۱۳. سنگ آهن
۱۴. سنگ مس
۱۵. مواد و سنگ‌های ساختمانی
۱۶. سایر کانی‌های فلزی و غیرفلزی
۱۷. فرآوردهای شیر (لبنیات)
۱۸. قند و شکر
۱۹. روغن‌ها و چربی‌های نباتی
۲۰. خوراک دام و طیور
۲۱. توتون، تنباکو و سیگار
۲۲. سایر محصولات غذایی
۲۳. کاغذ، خمیر کاغذ و مقوا
۲۴. محصولات حاصل از فعالیت چاپ و صحفی و انتشارات
۲۵. محصولات کاغذی و مقوا

ادامه جدول ۱۱

۲۶. محصولات حاصل از چوببری و رنده کاری
۲۷. محصولات ساخته شده از چوب، نی و خیزان
۲۸. سیمان
۲۹. شیشه و محصولات شیشه‌ای
۳۰. سایر محصولات کانی عیرفلزی
۳۱. منسوجات (رسندگی، بافندگی و تکمیل پارچه)
۳۲. قالی و قالیچه
۳۳. پوشک (غیر از کفش)
۳۴. کفش، چرم، پوست و سایر محصولات چرمی و نساجی
۳۵. کود شیمیایی و سموم دفع آفات
۳۶. مواد پلاستیکی و الیاف مصنوعی
۳۷. دارو و محصولات دارویی
۳۸. فرآورده‌های نفتی
۳۹. محصولات لاستیکی و پلاستیکی
۴۰. سایر مواد و محصولات شیمیایی
۴۱. محصولات اساسی فولاد و ذوب آهن
۴۲. مس و محصولات مسی
۴۳. آلومینیم و سایر محصولات اساسی فلزات و غیرآهنی
۴۴. محصولات فلزی مورد استفاده در ساختمان و صنعت
۴۵. ماشین‌آلات صنعتی
۴۶. ماشین‌آلات و ادوات کشاورزی
۴۷. رادیو و تلویزیون و سایر وسائل ارتباطی
۴۸. وسائل نقلیه موتوری
۴۹. سایر محصولات صنعتی
۵۰. برق
۵۱. آب
۵۲. گاز طبیعی

ادامه جدول ۱۱

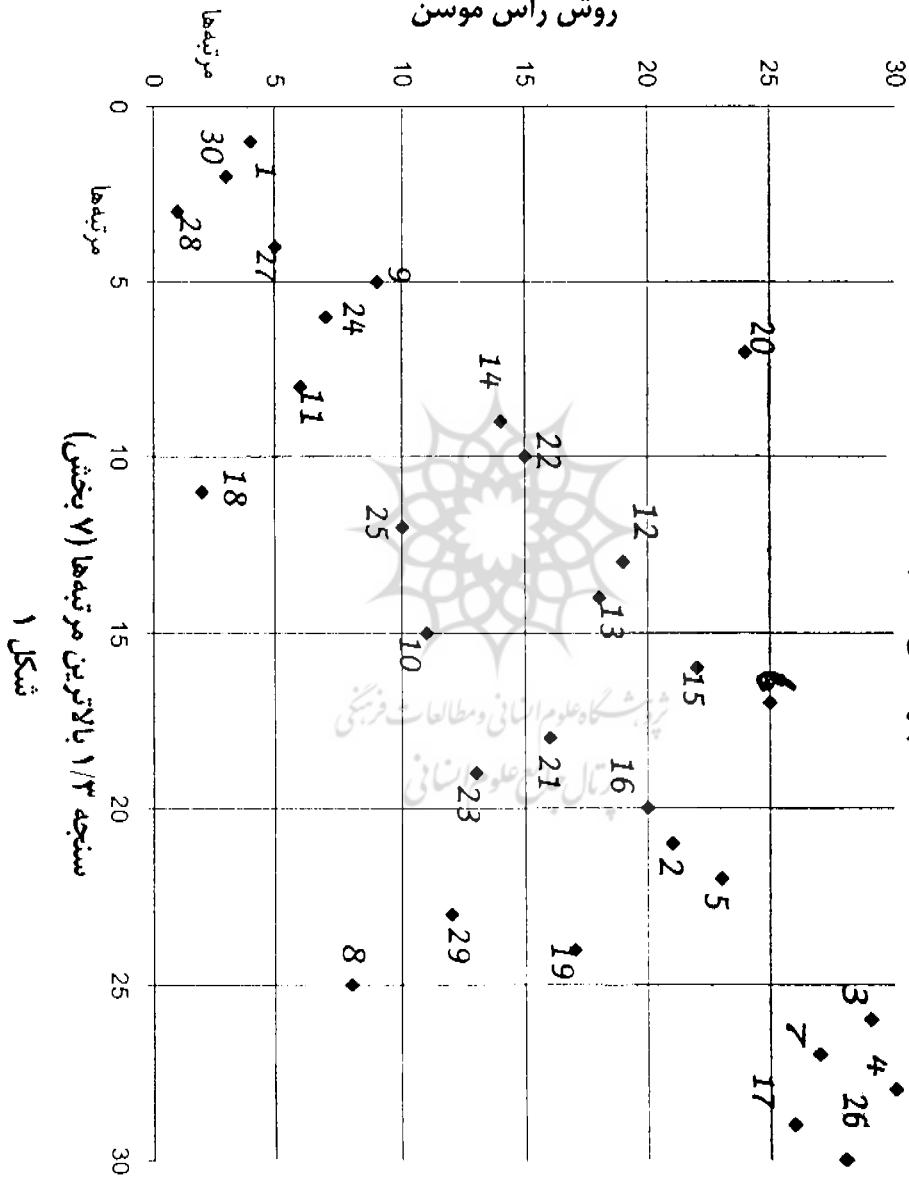
۵۳. ساختمان‌های زیربنایی
۵۴. ساختمان‌های مسکونی
۵۵. سایر ساختمان‌ها
۵۶. خدمات بازرگانی (عمده‌فروشی و خردۀ فروش)
۵۷. خدمات توزیع گاز مایع و فرآورده‌های نفتی
۵۸. خدمات رستوران‌ها، کافه و اگذیه فروشی‌ها
۵۹. خدمات هتل‌ها، مهمان‌خانه‌ها و پانسیون‌ها
۶۰. خدمات حمل و نقل جاده‌ای (بار)، راه‌آهن (بار و مسافر) و آبی (بار و مسافر)
۶۱. خدمات حمل و نقل جاده‌ای (مسافر)، هوایی (بار و مسافر)
۶۲. خدمات جنبی حمل و نقل و خدمات انبارداری
۶۳. خدمات ارتباطات
۶۴. خدمات مؤسسات مالی، بانک و بیمه
۶۵. خدمات املاک و مستغلات
۶۶. خدمات کسب و کار
۶۷. خدمات امور عمومی
۶۸. خدمات امور دفاعی و انتظامی
۶۹. خدمات آموزش عالی و تحقیقاتی
۷۰. خدمات آموزش عمومی
۷۱. خدمات آموزش فنی و حرفه‌ای و سایر خدمات آموزشی
۷۲. خدمات بیمارستانی و غیربیمارستانی
۷۳. خدمات دامپزشکی
۷۴. خدمات خیریه
۷۵. خدمات مذهبی و سایر خدمات اجتماعی
۷۶. خدمات هنری، فرهنگی و ورزشی
۷۷. خدمات تعمیراتی
۷۸. سایر خدمات

صنایع کلیدی از دیدگاه اشتغال

بیوندهای نسبیت آنها

بیوندهای فراز (Uj) ماتریس L (ماتریس معکوس ضریب اشتغال)

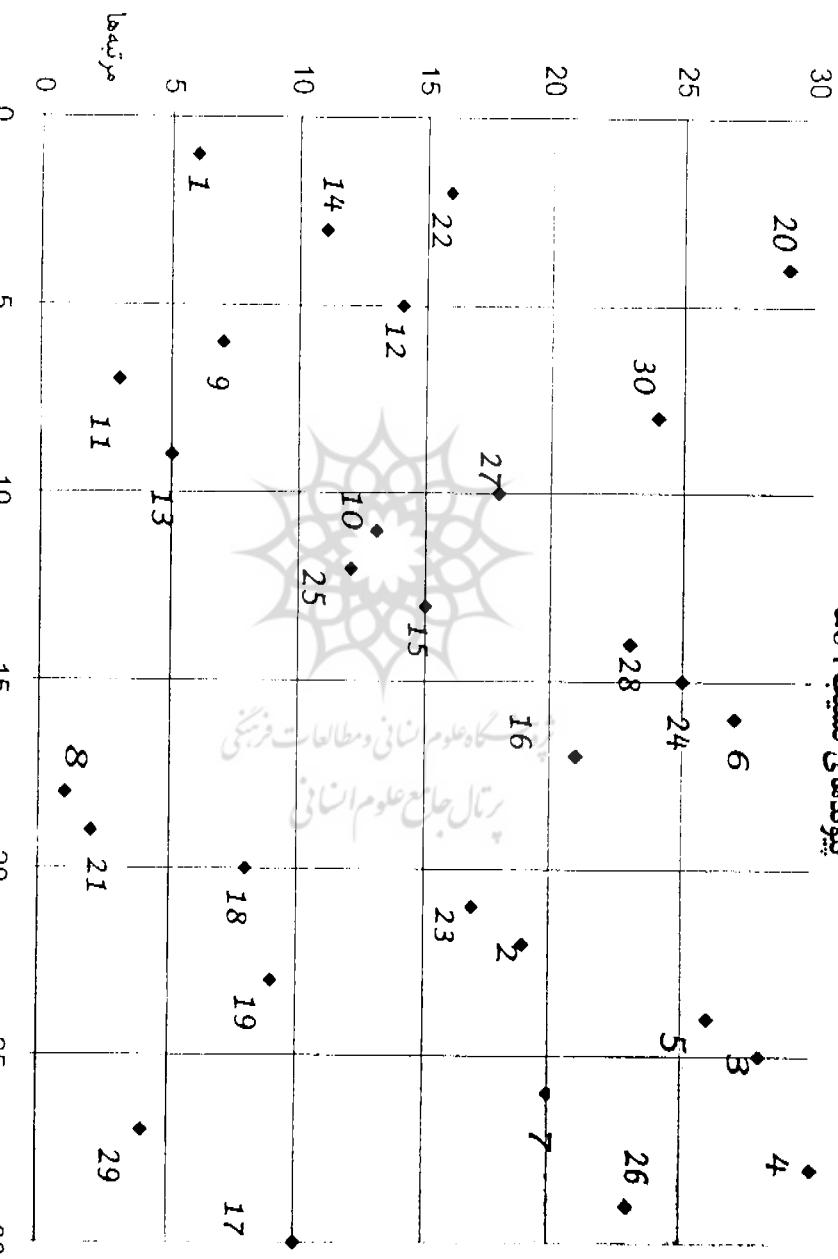
روش راس موسن

پیوندهای فراز (j*) ماتریس L (استغال خالص) اصلاحیه دیاموند

صنایع کلیدی از دیدگاه استغفال

پیوندهای تشیب آنها

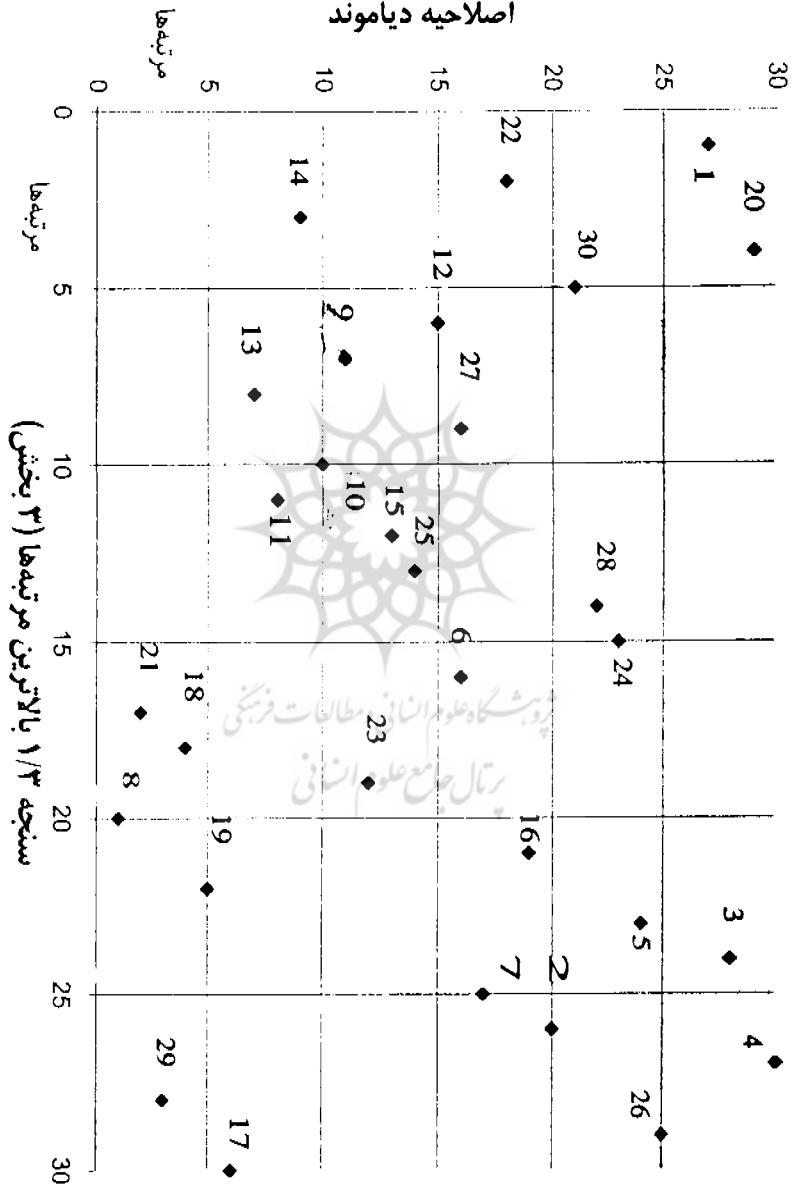

سنجه ۱/۳ با اترین مرتبهها (۴ بخش)

شکل ۲

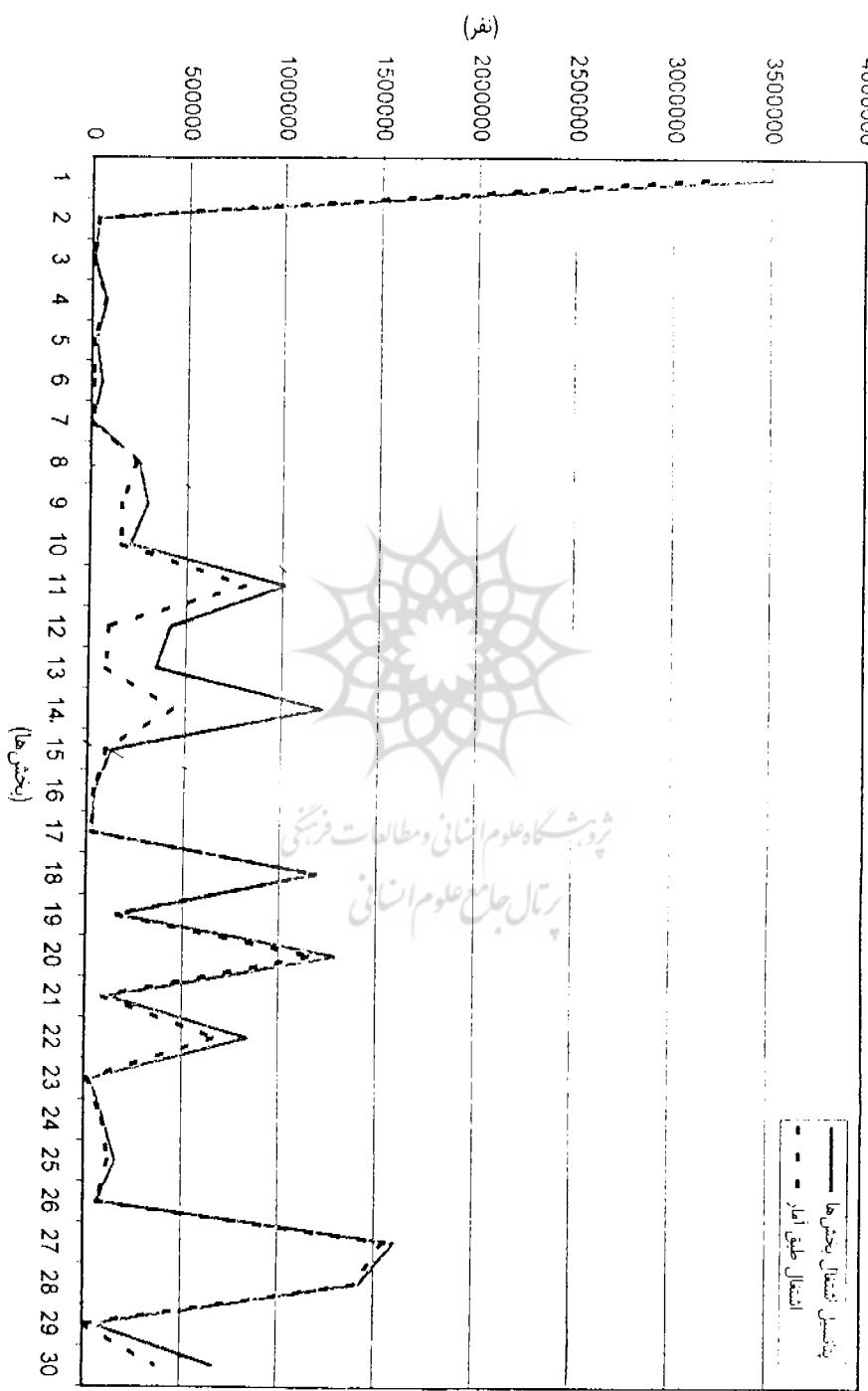
صناعی کلیدی از دیدگاه استغال

پیوند های شبیه

一
六

نمودار پتانسیل استغفال بخش‌ها و اشتغال طبق امار

منابع

الف) فارسی

اسفندیاری، علی اصغر. (۱۳۷۷). تشخیص صنایع کلیدی بر مبنای شاخص پیوندهای فراز و نسبت در اقتصاد ایران با استفاده از جدول داده - ستانده سال ۱۳۶۵. مجله برنامه و بودجه.

شماره ۲۵ و ۲۶.

اسفندیاری، علی اصغر. (۱۳۷۸). تأثیر برنامه های اول تا پنجم بر ساختار اقتصاد ایران، همایش پنجاه سال برنامه ریزی توسعه دانشگاه علامه طباطبائی، سازمان برنامه ۱۳۷۸، جلد اول. توفیق، فیروز. (۱۳۷۱). تحلیل داده - ستانده در ایران و کاربردهای آن در سنجش پیش‌بینی و برنامه ریزی، جامعه و اقتصاد.

دیباچی، فریده و دکتر عباس ولدخانی. (فروردین ۱۳۷۷). روش بررسی قابلیت اعتماد و قدرت پیش‌بینی جدول‌های داده‌ها - ستانده‌ها و کاربرد آن در ارزیابی جدول‌های سال‌های ۱۳۶۷ و ۱۳۷۰. مجله برنامه و بودجه. شماره ۲۴.

فرجی‌دان، احمد. (۱۳۶۶). پویانی‌شناسی بخش‌های اقتصادی برای تشخیص فعالیت‌های کلیدی اقتصاد ایران در یک برنامه توسعه اقتصادی. مجله تحقیقات اقتصادی دانشگاه تهران. شماره ۳۹.

سوانسون، لئونارد. (۱۳۷۱). اصول برنامه ریزی خطی و کاربردهای آن. ترجمه علی اصغر اسفندیاری، امیرکبیر.

لئوتیف، واصلی. (۱۳۶۵). اقتصاد داده - ستانده. ترجمه کورس صدیقی. سازمان برنامه و بودجه، مرکز مدارک اقتصادی - اجتماعی و انتشارات.

ب) انگلیسی

Bulmer, Thomas, V. (1982). Input – Output Analysis in Developing Countries. Chichester : J. Wiley and Sons.

- Cella, G. (1984). The Input – Output Measurement of Interindustry Linkages. OBES.
- Clements, B.J. (August, 1990). On the Decomposition and Normalization of Interindustry Linkages. Economic Letters. Vol. 33. No.4.
- Clements, B.J.; and Rossi, J.W. (June 1991). Interindustry Linkages and Economic Development : The Case of Brazil Reconsidered. Developing Economics. Vol.29, No.2.
- Diamond, J. (1974). The Analysis of Structural Constraints in Developing Economies: A Case Study. Bulletin, No. 2, pp. 95-108.
- Diamond, J. (1976). Key Sectors in Some Underdeveloped Countries : A Comment. Kykos. No. 4, pp. 672-74.
- Gella, G. (1978). Interdipendenze Produttive E Effetti Polarizzatori, in e Costa, P. (ed). Interdipendenze Industriali e Programmazione Regionale. Milano : F. Angeli.
- Guccione, A. (November 1986). The Input – Output Measurement of Interindustry Linkages : A Comment. Oxford Bulletin of Economics and Statistics. Vol. 48, No. 4.
- Hazari, B. R. (1970). Empirical Identification of Key Sectors in the Indian Economy. The Review of Economics and Statistics. No.3, pp. 301-5.
- Hewings, G. J. D. (June 1982). The Empirical Identification of Key Sectors in an Economy : A Regional Perspective. Developing Economics. Vol. 20, No. 2.
- Jone, L. P. (1976). The Measurement of Hischanian Linkages. The Quarterly Journal of Economics. No. 2, pp. 323-33.
- Kishanmurty, J. (1975). Indirect Employment Effects of Investment, in Bahlla A. S. (ed). Technology and Employment in Industry. Geneva : I.L.O.
- Meller, P. ; and Marfan, M. (1981). Small and Larger Industry : Employment Generation Linkages and Key Sectors, Economic Development and Cultural Change, No.2, pp. 263-74.

- Sonis, M.; Guilhoto, J. M.; Hewings, G. J. D.; and Martins, E.B. (1995). Linkages, Key Sectors, and Structural Change : Some New Peprspectives. *The Developing Economies*.
- Yotopoulose, P. A., and Nugent, J.B. (1976). In Defense of a Test of the Linkage Hypothesis. *The Quarterly Journal of Economics*. No.2, pp. 334-43.
- Inter – Industry Indicators of Employment Potential Jack. Diamond. (1975). *Applied-Economics*.
- Employment Implications of India's Industrialization : Analysis in An Input-Output Framework Bharat. R. Hazari and J. Krishnamurty 1970 *Review of Economic and Statistics*.
- Burki, A,A, and Afagi, Pakistan's Informal Sector. Review of Evidence and Policy Issue, *Pakistan Journal of Applied Economic Vol. 10* 1996.
- A Cross – Country Input – Output Analysis of Intersextional Relationships Between Manufacturing and Service and Their and Their in Employment Implication. By Se Hark Park Unido Vienna and K, Chan, *World Development 1989*.

پژوهشکارهای علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی